

lot de cada tipus de mina antipersonal en existències i lliurar-les perquè es pugui procedir a destruir-les.

3. El Govern ha d'informar les Corts Generals dels plans i els terminis adequats per procedir al compliment efectiu del que estableix aquest article i de tot el que disposa l'article 7 de la Convenció d'Ottawa, anualment i fins a la destrucció efectiva i total de les mines antipersonal que hi ha al territori espanyol.

Article 4. Prohibició d'utilitzar mitjans de llançament o dispersió de mines antipersonal.

Queda prohibit l'ús, el desenvolupament, la producció, l'adquisició d'una manera o altra, l'emmagatzemament, la conservació, la transferència o l'exportació a qualsevol, directament o indirectament, de vectors concebuts específicament com a mitjà de llançament o dispersió de mines antipersonal i d'armes d'un efecte similar especificades en el Protocol esmenat II de la Convenció de 1980, així com de la seva tecnologia.

Article 5. Instrucció en tècniques de desactivació de mines.

Sens perjudici del que estableix l'article 2 d'aquesta Llei, es permet al Ministeri de Defensa la retenció o la transferència d'una quantitat de mines antipersonal per al desenvolupament de tècniques de detecció, neteja o destrucció de mines i l'ensinistrament en aquestes tècniques. La quantitat d'aquestes mines no pot superar la quantitat mínima absolutament necessària per dur a terme els propòsits damunt dits.

La destrucció de les mines antipersonal a què fa referència l'article 3 d'aquesta Llei no afecta les que es mantinguin als efectes assenyalats al paràgraf anterior.

D'acord amb les previsions que estableix l'article 3, apartat 3, d'aquesta Llei, el Govern ha d'informar les Corts Generals respecte de les quantitats mínimes imprescindibles destinades al desenvolupament de tècniques de detecció, neteja o destrucció de mines, detallant de manera especial les transferències que s'hagin pogut fer amb aquests propòsits.

El Govern ha de modificar els documents que contenen la doctrina de defensa espanyola d'acord amb les disposicions i les prohibicions d'aquesta Llei.

Article 6. Cooperació internacional i suport als programes per a la desactivació de mines.

1. El Govern ha d'adoptar totes les disposicions necessàries per continuar compromentent el suport financer i la col·laboració en programes i projectes d'ajut humanitari, en el marc de les campanyes internacionals amb aquesta finalitat, tant de caràcter bilateral com multilateral, que requereixin la contribució i el suport per part d'Espanya per a la detecció, la desactivació i el desmantellament de les mines existents en altres estats.

2. El Govern ha de mantenir la provisió necessària d'una partida pressupostària anual específica en suport del Fons Fiduciari de Nacions Unides, per a programes de desactivació de mines, així com una contribució tecnològica i de formació d'equips adequats per contribuir a la seva eradicació total.

3. El Govern ha d'adoptar totes les disposicions que siguin necessàries per continuar compromentent el suport financer i la col·laboració d'Espanya en programes de cooperació i assistència a les víctimes de mines antipersonal, incloent-hi programes de conscienciació, prevenció d'accidents, educació i rehabilitació de les poblacions afectades.

4. En els compromisos o els acords de cooperació per a operacions de desactivació de mines que, per acord

bilateral o a sol·licitud dels organismes internacionals de què formi part el Regne d'Espanya, siguin contrets pel Govern espanyol, el Ministeri de Defensa ha de destacar en missions específiques el personal militar professional especialista en les tècniques de desactivació de mines, per fer les actuacions de detecció, neteja i eliminació de les mines antipersonal corresponents.

Disposició addicional primera. Finançament.

Les despeses ocasionades per la destrucció de les mines antipersonal emmagatzemades han de ser finançades amb els crèdits corresponents del Ministeri de Defensa.

Disposició addicional segona. Sancions.

L'incompliment de les obligacions que estableix aquesta Llei és sancionable d'acord amb la legislació sectorial corresponent.

El Govern ha d'adoptar totes les mesures legals, administratives i d'una altra índole que siguin procedents per prevenir i reprimir qualsevol activitat prohibida per aquesta Llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin el que disposa aquesta Llei o s'hi oposin.

Disposició final primera. Facultats de desplegament i execució.

S'autoritza el Consell de Ministres per dictar les disposicions necessàries en desplegament d'aquesta Llei, a proposta dels ministres d'Afers Estrangers, de Defensa i d'Economia i Hisenda.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 d'octubre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23284 LLEI 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. («BOE» 241, de 8-10-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei té per objecte renovar, integrar i homogeneïtzar la diferent normativa legal vigent en matèria

d'hidrocarburs. Es pretén, per tant, aconseguir una regulació més oberta, en la qual els poders públics salvaguardin els interessos generals a través de la mateixa normativa, i limitin la seva intervenció directa als mercats quan existeixin situacions d'emergència. Aquesta regulació ha de permetre, a més, que la lliure iniciativa empresarial amplii el camp d'actuació i la introducció en el nostre ordenament jurídic de realitats tècniques i mercantils assumides socialment, però mancades, en aquest moment, del marc legal adequat. Així mateix, paral·lelament a aquesta obertura de la legislació s'ha d'aprofundir en els mecanismes de la informació detallada pels agents del mercat a les administracions competents, per tal de permetre constatar la consecució dels objectius proposats amb la liberalització dels mercats.

Aquesta Llei vol proporcionar un tractament integrat a una indústria articulada verticalment. Des de la producció d'hidrocarburs en un jaciment subterrani fins al seu consum en el motor d'un vehicle, en la calefacció d'un habitatge o en un procés industrial, es produeixen o es poden produir una sèrie de transaccions econòmiques i de processos físics de transformació, tractament o simplement de transport que mereixen una consideració global, ja que formen part d'una activitat econòmica que, encara que és segmentable, respon a una concepció integrada. Aquesta integració ha de facilitar un tractament equilibrat de les diferents activitats regulades en aquesta Llei i permetre mantenir una homogeneïtat substancial en la forma d'abordar problemes similars.

S'hi afegeix la preocupació de la Llei per la introducció de criteris de protecció mediambiental que han de ser presents en les activitats objecte de regulació, des del moment de la seva planificació. Així doncs, es pretén reflectir la necessitat de preservar i restaurar el medi ambient com a condició indispensable per millorar la qualitat de vida.

El primer bloc material que aborda la Llei és el relatiu a l'exploració, la investigació i l'explotació d'hidrocarburs que ha regulat la Llei 21/1974, de 27 de juny. Les principals novetats que aquesta Llei conté són la seva adequació a l'ordenament constitucional, la supressió de la reserva en favor de l'Estat, la regulació dels emmagatzemaments subterranis, la creació de la figura de l'operador i, finalment, l'èmfasi especial en les obligacions de desmantellament de les instal·lacions que els concessionaris han d'assumir. Mentre que l'adequació constitucional és una necessitat que s'explica per si mateixa, la supressió de la reserva en favor de l'Estat respon a la necessitat de configurar aquest Estat com a regulador i no com a executor d'unes determinades activitats industrials. Això no és obstacle perquè, si l'Estat ho considera oportú, pugui promoure la investigació d'una àrea concreta a través de la convocatòria dels concursos corresponents. Tant els emmagatzemaments subterranis com la figura de l'operador són novetats que s'incorporen al nostre ordenament a partir de l'observació de la realitat. Els emmagatzemaments subterranis, mancats de regulació, constitueixen un nucli fonamental tant de la seguretat del sistema de gas natural com d'altres tipus d'hidrocarburs. Quant a l'operador, és l'entitat que actua davant l'Administració com a responsable del conjunt d'activitats que es duen a terme en l'àmbit de la investigació i l'explotació d'hidrocarburs quan existeix titularitat compartida.

El refinament de petroli i el transport, l'emmagatzemament, la distribució i la comercialització de productes petrolífers es regulen des d'una perspectiva d'una liberalització més gran, i se suprimeixen les preexistents autoritzacions per a l'exercici de l'activitat per la mera autorització d'instal·lacions afectes a una activitat que per la naturalesa dels productes que es fan servir requereix una atenció especial. Tan sols, com a excepció, es

manté l'autorització d'activitat per als operadors a l'engròs que, en el conjunt del mercat d'hidrocarburs líquids, són responsables del manteniment de les existències mínimes de seguretat, garantia bàsica del sistema.

El subministrament de gasos líquids del petroli envasat també rep l'impuls liberalitzador que aquesta Llei intenta estendre a tot el sector d'hidrocarburs. Se suprimeixen requisits per a l'exercici de l'activitat, entre els quals la supressió de l'obligatorietat de distribució a domicili potser constitueix l'exemple més rellevant.

La regulació del sector del gas intenta avançar en la liberalització del sector i recollir els avenços que hi ha hagut al nostre país en aquesta indústria des de la promulgació, l'any 1987, de la Llei de disposicions bàsiques per a un desenvolupament coordinat d'actuacions en matèria de combustibles gasosos, fent-ho compatible amb un desenvolupament homogeni i coherent del sistema de gas a tot el territori nacional.

Sobre la base de l'homogeneïtat ja al·ludida com a criteri que presideix aquesta norma, es pretén també que l'homogeneïtat es mantingui en l'enfocament bàsic donat al sistema de gas natural, amb relació al sistema elèctric. En tots dos casos es tracta de subministraments que requereixen connexions físiques entre productors i consumidors. Com que la duplicitat d'aquestes interconnexions no té sentit econòmic, el propietari de la xarxa es configura com un monopolista del subministrament. La separació entre la propietat de la infraestructura de transport i el servei que l'esmentada infraestructura presta i la progressivitat en aquest procés de separació són les dues eines que, igual com la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, aquesta Llei utilitza per transformar el panorama de la indústria del gas natural.

No obstant això, aquesta Llei recull altres possibilitats tècniques de subministraments a partir de combustibles gasosos diferents del gas natural, entre els quals, per la seva incidència, destaquen els subministraments de gasos líquids del petroli per canalització.

A més, encara que aquesta Llei és explícita en la intenció de liberalitzar totalment o parcialment els preus de les transaccions mercantils dels gasos combustibles per canalització i especialment les referides al gas natural quan hi hagi senyals suficients al mercat que ho facin possible, es preveu que hi hagi un règim econòmic específic per a aquestes mercaderies, de manera que quedin protegits, des del primer moment, els interessos tant de consumidors com de futurs productors respecte a qualsevol situació de poder de mercat.

Així mateix, resulta necessari abordar tres aspectes genèrics de la Llei que impliquen una certa novetat en el nostre ordenament:

Se suprimeix en el sector del gas la consideració de servei públic. S'estima que per exercir el conjunt de les activitats regulades en aquesta Llei no es requereix la presència i la responsabilitat de l'Estat. No obstant això, s'ha mantingut per a totes elles la consideració d'activitats d'interès general que ja recollia la Llei 34/1992, de 22 de desembre, d'ordenació del sector petrolífer.

A diferència del sector elèctric, els subministraments del qual són considerats de caràcter essencial, els subministraments del sector d'hidrocarburs tenen una importància especial per al desenvolupament de la vida econòmica que suposa que l'Estat ha de vetllar per la seva seguretat i continuïtat i justifica les obligacions de manteniment d'existències mínimes de seguretat que afecten els productes petrolífers i el gas.

També cal fer referència a la Comissió Nacional d'Energia que es crea en aquesta Llei. La vinculació i la interdependència dels sectors energètics, la problemàtica similar d'alguns d'ells, especialment, com s'ha assenyalat, del gas natural i de l'electricitat, i la progressiva

interrelació empresarial en aquest àmbit econòmic recomanen atribuir a un únic òrgan la regulació i la vigilància del mercat energètic, per garantir-ne la transparència i coordinar adequadament els criteris de resolució dels afers que conegui.

Finalment, és procedent aclarir els criteris de distribució de competències seguits amb aquesta norma, que es declara de caràcter bàsic en aquells preceptes que així ho requereixen. L'article 149.1.25.a atribueix a l'Estat la competència per dictar les bases del règim miner i energètic, previsió que es completa en l'àmbit executiu amb el que preveu el número 22 del mateix article, que assigna a l'Estat la competència sobre infraestructures de transport d'energia quan surtin de l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma. Això s'hi afegeix la jurisprudència del Tribunal Constitucional en l'àmbit material que ens ocupa, en especial la sentència 24/1985, de 21 de febrer, i la més recent sentència 197/1996, de 28 de novembre. En totes dues sentències es parteix d'una delimitació competencial basada en la consideració del mercat d'hidrocarburs com a únic, que inevitablement s'ha de projectar com una unitat. Això obliga a separar-se del criteri de territorialitat i determinar per a cada instal·lació el seu impacte sobre un mercat global. Aquesta Llei respecta les competències de les comunitats autònomes en tot el que fa referència a la distribució d'hidrocarburs i les fa participants en els aspectes més generals de planificació i ordenació del sector.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit de la Llei.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular el règim jurídic de les activitats relatives als hidrocarburs líquids i gasosos.

2. Es consideren incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei les activitats següents:

a) L'exploració, la investigació i l'explotació de jaciments i d'emmagatzemaments subterranis d'hidrocarburs.

b) El comerç exterior, el refinament, el transport, l'emmagatzemament i la distribució de cru i productes petrolífers, inclosos els gasos líquids del petroli.

c) L'adquisició, la producció, la líquuefacció, la regassificació, el transport, l'emmagatzemament, la distribució i la comercialització de combustibles gasosos per canalització.

3. Les activitats destinades al subministrament d'hidrocarburs líquids i gasosos s'exerceixen sota els principis d'objectivitat, transparència i lliure competència.

Article 2. *Règim d'activitats.*

1. Als efectes de l'article 132.2 de la Constitució, tenen la consideració de béns de domini públic estatal els jaciments d'hidrocarburs i emmagatzemaments subterranis existents al territori de l'Estat i en el subsòl del mar territorial i dels fons marins que estiguin sota la sobirania del Regne d'Espanya d'acord amb la legislació vigent i els convenis i tractats internacionals dels quals sigui part.

2. Es reconeix la lliure iniciativa empresarial per a l'exercici de les activitats a què es refereixen els títols III i IV d'aquesta Llei.

Aquestes activitats s'han d'exercir garantint el subministrament de productes petrolífers i de gas per canalització als consumidors demandants dins el territori

nacional i tenen la consideració d'activitats d'interès econòmic general. Respecte de les activitats esmentades, les administracions públiques han d'exercir les facultats previstes en aquesta Llei.

Article 3. *Competències administratives.*

1. Correspon al Govern, en els termes que estableix aquesta Llei:

a) Exercir les facultats de planificació en matèria d'hidrocarburs.

b) Establir la regulació bàsica corresponent a les activitats a què es refereix aquesta Llei.

c) Determinar els peatges per l'ús d'instal·lacions afectes al dret d'accés per part de tercers en aquells casos en què aquesta Llei així ho estableixi i fixar els tipus i els preus de subministrament.

d) Establir els requisits mínims de qualitat i seguretat que han de regir el subministrament d'hidrocarburs.

2. Correspon a l'Administració General de l'Estat, en els termes que estableix aquesta Llei:

a) Atorgar les autoritzacions d'exploració i els permisos d'investigació a què es refereix el títol II, quan afecti l'àmbit territorial de més d'una comunitat autònoma. Així mateix, atorgar les concessions d'explotació a la qual es refereix el títol esmentat d'aquesta Llei.

b) Atorgar autoritzacions d'exploració, permisos d'investigació i concessions d'explotació a les zones de subsòl marí a què es refereix el títol II d'aquesta Llei. Així mateix, atorgar les autoritzacions d'exploració i permisos d'investigació quan el seu àmbit compregui alhora zones terrestres i del subsòl marí.

c) Autoritzar les instal·lacions que integren la xarxa bàsica de gas natural, així com les altres instal·lacions a les quals es refereix aquesta Llei quan el seu aprofitament afecti més d'una comunitat autònoma o en el cas de les instal·lacions de transport o de distribució quan surtin de l'àmbit territorial d'una de les comunitats.

d) Autoritzar els comercialitzadors de gas natural quan el seu àmbit d'actuació superi el territori d'una comunitat autònoma.

e) Autoritzar l'activitat dels operadors a l'engròs de productes petrolífers i de gasos líquids del petroli.

f) Impartir, en l'àmbit de la seva competència, instruccions relatives a l'ampliació, la millora i l'adaptació de les infraestructures de transport i distribució d'hidrocarburs en garantia d'una adequada qualitat i seguretat en el subministrament d'energia.

g) Inspeccionar, en l'àmbit de la seva competència, el compliment de les condicions tècniques i, si s'escau, econòmiques, que siguin exigibles.

h) Inspeccionar el compliment del manteniment d'existències mínimes de seguretat dels operadors a l'engròs que siguin obligats.

i) Sancionar, d'acord amb la Llei, la comissió de les infraccions que estableix aquesta Llei en l'àmbit de la seva competència.

3. Correspon a les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves respectives competències:

a) El desenvolupament legislatiu i l'execució de la normativa bàsica en matèria d'hidrocarburs.

b) La planificació en coordinació amb la duta a terme pel Govern.

c) Atorgar les autoritzacions d'exploració i permisos d'investigació a què es refereix el títol II d'aquesta Llei, quan afecti el seu àmbit territorial.

d) Autoritzar les instal·lacions i l'aprofitament de les quals no afecta altres comunitats o amb un transport o distribució que no surt del seu àmbit territorial.

e) Autoritzar els comercialitzadors de gas natural quan el seu àmbit d'actuació se circumscriu a una comunitat autònoma.

f) Impartir les instruccions relatives a l'ampliació, la millora i l'adaptació de les instal·lacions de transport o distribució d'hidrocarburs que resulten de la seva competència.

g) Inspeccionar, en l'àmbit de les instal·lacions de la seva competència, les condicions tècniques, mediambientals i, si s'escau, econòmiques de les empreses titulars de les instal·lacions esmentades.

h) Inspeccionar el manteniment d'existències mínimes de seguretat quan aquest manteniment correspongui a distribuïdors a la menuda o a consumidors ubicats en el seu àmbit territorial.

i) Sancionar, d'acord amb la Llei, la comissió de les infraccions en l'àmbit de la seva competència.

4. L'Administració General de l'Estat pot fer convenis de col·laboració amb les comunitats autònomes per aconseguir una gestió més eficaç de les actuacions administratives relacionades amb les instal·lacions a què es refereix aquesta Llei.

Article 4. *Planificació en matèria d'hidrocarburs.*

1. La planificació en matèria d'hidrocarburs té caràcter indicatiu, excepte pel que fa als gasoductes de la xarxa bàsica, a les instal·lacions d'emmagatzemament de reserves estratègiques d'hidrocarburs i a la determinació de criteris generals per a l'establiment d'instal·lacions de subministrament de productes petrolífers a la menuda; en aquests casos té caràcter obligatori i de mínim exigible per a la garantia de subministrament d'hidrocarburs.

2. La planificació en matèria d'hidrocarburs l'ha de fer el Govern amb la participació de les comunitats autònomes i s'ha de presentar al Congrés dels Diputats.

3. La planificació esmentada s'ha de referir, almenys, als aspectes següents:

a) Previsió de la demanda de productes derivats del petroli i de gas natural al llarg del període previst.

b) Estimació dels abastaments de productes petrolífers necessaris per cobrir la demanda prevista sota criteris de qualitat, seguretat del subministrament, diversificació energètica, millora de l'eficiència i protecció del medi ambient.

c) Previsions relatives a les instal·lacions de transport i emmagatzemament de productes petrolífers d'acord amb la previsió de la seva demanda, amb atenció especial de les instal·lacions d'emmagatzemament de reserves estratègiques.

d) Previsions de desenvolupament de la xarxa bàsica de transport de gas natural, a fi d'atendre la demanda amb criteris d'optimització de la infraestructura gasista a tot el territori nacional.

e) Definició de les zones de gasificació prioritària, expansió de les xarxes i etapes de la seva execució, a fi d'assegurar un desenvolupament homogeni del sistema gasista a tot el territori nacional.

f) Previsions relatives a instal·lacions de transport i emmagatzemament de combustibles gasosos, així com de les plantes de recepció i regasificació de gas natural líquid, a fi de garantir l'estabilitat del sistema gasista i la regularitat i continuïtat dels subministraments de gasos combustibles.

g) Establiment de criteris generals per determinar un nombre mínim d'instal·lacions de subministrament de productes petrolífers a la menuda d'acord amb la den-

sitat, la distribució i les característiques de la població i, si s'escau, la densitat de circulació de vehicles.

h) Els criteris de protecció mediambiental que han d'informar les activitats objecte d'aquesta Llei.

Article 5. *Coordinació amb plans urbanístics i d'infraestructures viàries.*

1. La planificació d'instal·lacions de transport de gas i d'emmagatzemament de reserves estratègiques d'hidrocarburs, així com els criteris generals per a l'emplaçament d'instal·lacions de subministrament de productes petrolífers a la menuda, s'han de tenir en compte en l'instrument d'ordenació del territori corresponent, d'ordenació urbanística o de planificació d'infraestructures viàries segons correspongui, precisant les possibles instal·lacions, qualificant adequadament els terrenys i establint les reserves de sòl necessàries per a la ubicació de les noves instal·lacions i la protecció de les existents.

La planificació d'instal·lacions a què es refereix la lletra g) del número 3 de l'article 4 també s'ha de tenir en compte en la planificació de carreteres.

2. En els casos en els quals no s'hagi tingut en compte la planificació de les esmentades instal·lacions en instruments d'ordenació o de planificació descrits a l'apartat anterior, o quan raons justificades d'urgència o excepcional interès per al subministrament de productes petrolífers o gas natural n'aconsellin l'establiment, i sempre que en virtut del que estableixen altres lleis resulti preceptiu un instrument d'ordenació del territori o urbanístic segons la classe del sòl afectat, cal atènyer-se al que disposa la legislació sobre règim del sòl i ordenació del territori que resulti aplicable.

Article 6. *Altres autoritzacions.*

1. Les autoritzacions, els permisos i les concessions objecte d'aquesta Llei ho són sens perjudici de les altres autoritzacions que els treballs, construccions i instal·lacions necessaris per al desenvolupament d'aquestes activitats puguin requerir per raons fiscals, d'ordenació del territori i urbanisme, de protecció del medi ambient, de protecció dels recursos marins vius, exigència de la corresponent legislació sectorial o seguretat per a persones i béns.

2. Referent a la seguretat i qualitat industrials dels elements tècnics i materials per a les instal·lacions objecte d'aquesta Llei, cal atènyer-se al que disposa la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i altres disposicions aplicables en la matèria.

3. Quan els treballs, les construccions i les instal·lacions objecte d'aquesta Llei estiguin ubicats o s'hagin de fer dins de les zones i instal·lacions d'interès per a la defensa nacional, cal l'autorització del Ministeri de Defensa, d'acord amb el que disposa la Llei 8/1975, de 12 de març, de zones i instal·lacions d'interès per a la defensa nacional, i la seva normativa de desplegament.

TÍTOL II

Exploració, investigació i explotació d'hidrocarburs

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 7. *Activitats objecte de regulació.*

Aquest títol estableix el règim jurídic de:

a) L'exploració, la investigació i l'explotació dels jaciments d'hidrocarburs.

b) L'exploració, la investigació i l'explotació dels emmagatzemaments subterranis per a hidrocarburs.

c) Les activitats de transport, emmagatzemament i manipulació industrial dels hidrocarburs obtinguts, quan siguin fetes pels mateixos investigadors o explotadors de manera accessòria i mitjançant instal·lacions annexes a les de producció.

Article 8. *Titulars.*

1. Les persones jurídiques, públiques o privades poden dur a terme qualsevol de les activitats a què es refereix aquest títol, mitjançant l'obtenció de les autoritzacions, els permisos i les concessions corresponents.

Les autoritzacions, els permisos i les concessions a què es refereix aquest article s'han d'atorgar d'acord amb els principis d'objectivitat, transparència i no-discriminació.

2. Els permisos d'investigació i les concessions d'explotació només poden ser atorgats, individualment o en titularitat compartida, a persones jurídiques públiques o privades que acreditin la seva capacitat tècnica i financera per dur a terme les operacions d'investigació i, si s'escau, d'explotació de les àrees sol·licitades.

3. En el cas de titularitat compartida de permisos d'investigació o concessions d'explotació, el conjunt de titulars n'ha de designar un com a operador, sens perjudici de la seva responsabilitat solidària davant l'Administració per totes les obligacions que se'n deriven.

L'operador és el representant del conjunt de titulars davant l'Administració als efectes de presentació de documentació, gestió de garanties i responsabilitats tècniques de les tasques de prospecció, avaluació i explotació.

Article 9. *Règim jurídic de les activitats.*

1. L'autorització d'exploració faculta el titular per fer treballs d'exploració en àrees lliures. S'entén per àrees lliures les àrees geogràfiques sobre les quals no hi hagi un permís d'investigació o una concessió d'explotació en vigor.

2. El permís d'investigació faculta el titular per investigar, en exclusiva, en la superfície atorgada, l'existència d'hidrocarburs i d'emmagatzemaments subterranis per a aquests, en les condicions que estableix aquest títol. L'atorgament d'un permís d'investigació confereix al titular el dret a obtenir concessions d'explotació, en qualsevol moment del termini de vigència del permís, amb el compliment previ de les condicions a què es refereix el capítol III d'aquest títol.

3. La concessió d'explotació faculta el titular per fer l'explotació dels recursos descoberts, bé per extracció dels hidrocarburs, bé per la utilització de les estructures com a emmagatzemament subterrani de qualsevol tipus de recurs, a l'àrea atorgada.

El titular d'una concessió d'explotació té dret a les autoritzacions pertinents per a la construcció i la utilització de les instal·lacions que siguin necessàries per al desenvolupament de la seva activitat, sempre que s'ajusti a la legislació vigent i al pla d'explotació presentat prèviament.

Article 10. *Inversió per no nacionals.*

Als efectes d'aquest títol, la inversió de capital per persones jurídiques domiciliades a l'estranger és lliure i s'ha d'ajustar al que disposa la normativa vigent sobre inversions estrangeres.

Article 11. *Transmissibilitat de permisos d'investigació i concessions d'explotació.*

La transmissió total o parcial de permisos d'investigació i concessions d'explotació, així com els convenis de col·laboració que els titulars duguin a terme per al desenvolupament de les seves actuacions, estan sotmesos a l'autorització de l'Administració competent amb l'acreditació prèvia dels requisits exigits per ser-ne titular.

Article 12. *Obligació d'informació.*

1. Els titulars d'autoritzacions d'exploració, permisos d'investigació i concessions d'explotació estan obligats a proporcionar a l'òrgan competent que els ha atorgat la informació que els sol·liciti respecte a les característiques del jaciment i als treballs, les produccions i les inversions que facin, així com els informes geològics i geofísics referents a les seves autoritzacions, permisos i concessions i les altres dades que es determinin per reglament.

2. Les dades facilitades tenen la consideració de confidencials i no poden ser comunicades a tercers sense l'autorització expressa del titular durant la vigència del permís d'investigació o de la concessió d'explotació.

S'exceptuen d'aquesta confidencialitat les dades relatives a recursos minerals diferents de les regulades per aquesta Llei i les informacions de caràcter general tècnic o susceptibles d'explotació estadística que pot fer públiques periòdicament el Ministeri d'Indústria i Energia o l'òrgan competent de la comunitat autònoma en la forma que es determini per reglament.

En el cas d'autoritzacions d'exploració, el caràcter confidencial es manté durant el termini de cinc anys des de la data d'acabament dels treballs de camp.

3. Qualsevol informació i documentació tècnica generada per programes de prospecció en autoritzacions d'exploració, permisos d'investigació i concessions d'explotació ha de ser tramesa a l'Administració competent que els hagi atorgat.

4. Les comunitats autònomes han de trametre al seu torn la informació referida a autoritzacions d'exploració i permisos d'investigació que hagi concedit, així com la informació i documentació tècnica a la qual l'apartat 3 d'aquest article es refereix, que s'ha d'incorporar a l'Arxiu Tècnic Especial.

CAPÍTOL II

De l'exploració i la investigació

Article 13. *Activitats lliures.*

L'exploració superficial terrestre de mer caràcter geològic es pot efectuar lliurement en tot el territori nacional.

Article 14. *Autoritzacions d'exploració.*

1. El Ministeri d'Indústria i Energia, o l'òrgan competent de la comunitat autònoma quan afecti el seu àmbit territorial, pot autoritzar en àrees lliures treballs d'exploració de caràcter geofísic o d'altres que no impliquin l'execució de perforacions profundes definides així per reglament.

2. Els sol·licitants d'autoritzacions d'exploració han d'acreditar els punts següents en els termes que s'estableixin en les normatives de desplegament corresponents:

- Capacitat legal, tècnica i financera del sol·licitant.
- Programa d'exploració, amb indicació de les tècniques a emprar i les mesures de protecció mediambiental.

c) Situació dels llocs on s'ha d'emprendre el pla d'exploració.

3. En cap cas no es poden autoritzar aquestes exploracions amb caràcter de monopoli ni es poden crear drets exclusius.

Article 15. *Permisos d'investigació.*

1. Els permisos d'investigació, els atorga el Govern o els òrgans de govern de les comunitats autònomes quan afectin el seu àmbit territorial, i confereixen el dret exclusiu d'investigar les àrees a què es refereixen durant un període de sis anys.

Amb caràcter excepcional, aquest període pot ser prorrogat, a petició de l'interessat, per un termini de tres anys. L'atorgament de pròrroga implica la reducció de la superfície original del permís en un 50 per 100 i està condicionada al compliment per part del titular del permís de les obligacions establertes per al primer període de vigència.

2. Les superfícies dels permisos d'investigació han de tenir com a mínim 10.000 hectàrees i com a màxim 100.000 hectàrees.

3. Les superfícies dels permisos s'han de delimitar per coordenades geogràfiques, i en cada permís d'investigació s'admeten desviacions fins al 4 per 100 dels límits màxims establerts.

Article 16. *Sollicitud i registre.*

1. El permís d'investigació s'ha de sol·licitar al Ministeri d'Indústria i Energia o a l'òrgan corresponent de la comunitat autònoma quan afecti el seu àmbit territorial. Al Ministeri esmentat hi ha d'haver el Registre públic especial, sens perjudici dels possibles registres territorials, en el qual s'ha de fer constar la identitat del sol·licitant, el dia de presentació, el número d'ordre que ha correspost a la sol·licitud i les altres circumstàncies.

S'ha d'establir per reglament el procediment de comunicació al Registre esmentat de la informació relativa als permisos d'investigació atorgats per les comunitats autònomes.

2. El sol·licitant del permís d'investigació ha d'acreditar davant l'òrgan competent els punts següents en els termes que disposi cada normativa de desplegament:

- a) Capacitat legal, tècnica i economicofinancera del sol·licitant.
- b) Superfície del permís d'investigació que es delimita per les seves coordenades geogràfiques.
- c) Projecte d'investigació, que ha de comprendre el pla de tasques anual, el pla d'inversions, les mesures de protecció mediambientals i el pla de restauració adequat al pla de tasques proposat.
- d) Resguard acreditatiu d'haver ingressat la garantia a què es refereix l'article 21 d'aquesta Llei.

Article 17. *Ofertes en competència.*

1. Dins els trenta dies següents a l'entrada de la sol·licitud al Registre corresponent, l'òrgan competent ha de comprovar si el sol·licitant reuneix els requisits que exigeix aquest títol.

2. En cas que el sol·licitant no reuneixi els requisits esmentats, s'ha de denegar la sol·licitud. Si els compleix, s'ha d'ordenar la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» o al butlletí oficial de la comunitat autònoma de les dades tècniques ressenyades a l'article 16 d'aquesta Llei, i d'un anunci en la forma que estableixi el Reglament que ha de desplegar aquest títol, a fi que en el termini de dos mesos es puguin presentar ofertes en competència o

que puguin formular oposició els qui considerin que el permís sol·licitat envaeix un altre o alguna concessió d'exploració d'hidrocarburs, vigent o en tramitació. També es pot al·legar, per via d'oposició, la concurrència de qualsevol de les circumstàncies limitadores detallades en aquest títol.

Aquest procediment no és aplicable a les demesies que cada Administració pot atorgar lliurement a favor dels titulars de permisos d'investigació limítrofs que la seva normativa de desplegament estableix.

3. Una vegada publicada la petició al «Butlletí Oficial de l'Estat» o al butlletí oficial de la comunitat autònoma, el titular de la petició i els qui presentin ofertes en competència poden presentar, dins el termini de dos mesos, un plec segellat que contingui una proposta de millora de les condicions prèvies oferides, i que només es pot obrir una vegada acabat el dit termini.

4. Transcorregut el termini de dos mesos, no es poden admetre noves sol·licituds sobre la mateixa superfície fins que es dicti resolució.

Article 18. *Procediment.*

1. S'ha de regular per reglament el procediment per a l'adjudicació, la forma de presentació de les ofertes i les inversions mínimes que s'han de fer en cada període de vigència.

2. La resolució sobre l'atorgament del permís d'investigació s'adopta mitjanant real decret o en la forma que cada comunitat autònoma estableixi per als corresponents al seu àmbit territorial, i s'han de resoldre expressament les oposicions eventuais que s'hagin format.

3. En la resolució d'atorgament es fixen els treballs mínims que han de fer els adjudicataris dels permisos, incloses les tasques de protecció mediambiental, fins al moment de la seva extinció o de la renúncia als permisos.

Article 19. *Concurrència de sol·licituds.*

En cas de concurrència de dues sol·licituds o més sobre la mateixa àrea, l'òrgan competent, per raó de l'àmbit territorial, ha de resoldre-ho ponderant conjuntament com a causes de preferència les circumstàncies següents:

- a) Quantitat major de les inversions i rapidesa d'execució del programa d'inversió.
- b) Capacitat tècnica i financera major per dur a terme el programa d'exploració proposat.
- c) Titularitat d'un permís o permisos limítrofs.
- d) Prioritat en la data de presentació de les sol·licituds.

Article 20. *Concurs per a àrees no concedides.*

El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Indústria i Energia, o els òrgans de govern de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, poden, quan ho considerin necessari per obtenir l'oferta que convingui més a l'interès general, obrir concurs sobre determinades àrees no concedides ni en tramitació mitjançant anunci publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat» o al butlletí oficial de la comunitat autònoma, i adjudicar-les al concursant que, reunint els requisits exigits, ofereixi les millors condicions.

Article 21. *Garantia.*

1. La garantia que exigeix l'article 16 es fixa d'acord amb el pla d'inversions i el pla de restauració presentats pel sol·licitant i respon al compliment de les obligacions

fiscals, de la Seguretat Social i de restauració, així com del pagament de multes i sancions.

2. La garantia que s'ha de constituir a favor de l'Administració actuant consisteix en alguna de les que preveu l'article 3 del Reglament de la Caixa General de Dipòsits, aprovat pel Reial decret 161/1997, de 7 de febrer, o la norma autonòmica que, si s'escau, correspongui.

3. El valor de la garantia exigida s'ha de fixar per reglament i s'ha d'actualitzar periòdicament per als nous permisos i concessions atorgats, i s'han de considerar principalment els valors de mercat de les operacions en el sector.

4. El titular o l'operador de cada permís d'investigació o concessió d'explotació és responsable de la presentació i el manteniment, davant el Ministeri d'Indústria i Energia o l'òrgan corresponent de la comunitat autònoma, en els permisos del seu àmbit territorial, del 100 per 100 de la garantia.

5. En cas de denegació, renúncia o extinció del permís, sempre que el titular hagi complert les seves obligacions, el dipòsit s'ha de retornar a l'interessat o la garantia s'ha de deixar sense efecte en els terminis que es determinin per reglament.

6. En el cas que s'executi totalment o parcialment la garantia per incompliment de les obligacions a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, el titular està obligat a reposar-la dins el termini que a aquest efecte assenyalen el Reglament, i en cas d'incompliment el permís queda anul·lat.

Article 22. *Desenvolupament de tasques i treballs.*

1. El titular d'un permís d'investigació està obligat a desenvolupar, en tot cas, el programa de tasques, els treballs de reconeixement i les inversions dins els terminis que s'especifiquin en les resolucions d'atorgament de l'òrgan competent.

2. Excepcionalment, i en casos de força major, l'òrgan competent pot modificar els terminis als quals es refereix l'apartat 1 d'aquest article, el programa de tasques i el pla d'inversions, i fins i tot transferir obligacions del pla d'inversions d'uns permisos a altres, amb la renúncia prèvia dels primers i sempre que siguin d'un mateix titular i els hagi atorgat el mateix òrgan competent.

3. El titular d'un permís d'investigació que descobreixi hidrocarburs està obligat a informar-ne l'Administració que hagi concedit el permís d'investigació i, en tot cas, el Ministeri d'Indústria i Energia, i els pot utilitzar en la mesura que exigeixin les operacions pròpies de la investigació i en qualsevol de les zones que li hagin estat o li siguin adjudicades.

Article 23. *Concurrència de drets miners.*

1. Es poden atorgar permisos d'investigació d'hidrocarburs fins i tot en els casos en els quals sobre la totalitat o una part de la mateixa àrea hi ha altres drets miners atorgats d'acord amb la normativa que resulti aplicable.

2. L'atorgament de permisos d'investigació d'acord amb aquesta Llei no impedeix l'atribució sobre les mateixes àrees d'autoritzacions, permisos o concessions relatius a altres jaciments minerals i altres recursos geològics.

3. S'ha de determinar per reglament la manera de resoldre les incidències que es puguin presentar per la coincidència en una àrea de permisos d'investigació o concessions d'explotació d'hidrocarburs i d'altres substàncies minerals i altres recursos geològics. En cas que les tasques siguin incompatibles, definitivament o temporalment, el Ministeri d'Indústria i Energia o l'òrgan competent de la comunitat autònoma, si ambdues activitats

s'han de desenvolupar dins el seu àmbit territorial, ha d'emetre resolució sobre la substància o recurs l'explotació del qual resulti de més interès. El titular a qui se li concedeixi la prioritat ha d'abonar al titular a qui se li denega la indemnització que sigui procedent pels perjudicis que això li ocasioni. Si la incompatibilitat és temporal, les tasques suspeses es poden reprendre una vegada desapareguda aquesta incompatibilitat.

CAPÍTOL III

De l'explotació

Article 24. *Concessió d'explotació de jaciments i emmagatzemaments subterranis.*

1. La concessió d'explotació confereix als seus titulars el dret a dur a terme en exclusiva l'explotació del jaciment d'hidrocarburs a les àrees atorgades per un període de trenta anys, prorrogable per dos períodes successius de deu, quan l'activitat realitzada pel seu titular sigui l'explotació de jaciments d'hidrocarburs.

Els titulars d'una concessió d'explotació tenen dret a continuar les activitats d'investigació en les àrees esmentades i a obtenir autoritzacions per a les activitats previstes en aquest títol.

2. Els titulars d'una concessió d'explotació poden vendre lliurement els hidrocarburs obtinguts als subjectes autoritzats per a la seva adquisició i el seu tractament d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

3. La concessió d'explotació confereix als titulars el dret en exclusiva a emmagatzemar hidrocarburs de producció pròpia o propietat de tercers en el subsòl de l'àrea atorgada i s'atorga per un període de cinquanta anys, prorrogable per dos períodes successius de deu anys, quan l'activitat realitzada pel seu titular sigui l'emmagatzemament d'hidrocarburs.

4. En els casos en què els titulars d'una concessió d'explotació emmagatzemen hidrocarburs en un jaciment, que sigui o hagi estat productor d'hidrocarburs, la durada d'aquesta concessió és de fins a noranta-nou anys.

Article 25. *Sol·licitud d'una concessió d'explotació.*

1. Les concessions d'explotació només poden ser sol·licitades pels titulars de permisos d'investigació sobre les mateixes àrees dels permisos i l'Administració General de l'Estat les ha de resoldre en un termini de tres mesos.

2. El titular del permís d'investigació, en els termes que s'estableixin per reglament, ha d'acreditar davant el Ministeri d'Indústria i Energia els punts següents:

a) Situació, extensió i dades tècniques de la concessió d'explotació que justifiquin la seva sol·licitud.

b) Pla general d'explotació, programa d'inversions, estudi d'impacte ambiental i, si s'escau, estimació de reserves recuperables i perfil de producció.

c) Pla de desmantellament i abandó de les instal·lacions una vegada finalitzada l'explotació, així com recuperació del medi.

d) Resguard acreditatiu d'haver ingressat la garantia a la Caixa General de Dipòsits.

3. El Govern ha d'autoritzar, amb l'informe previ de la comunitat autònoma afectada, l'atorgament de la concessió d'explotació mitjançant reial decret. El reial decret ha de fixar les bases del pla d'explotació proposat, l'assegurança de responsabilitat civil que ha de ser subscripta obligatòriament pel titular de la concessió i la provisió econòmica de desmantellament. Quan raons d'interès

general ho aconsellin, el pla d'explotació pot ser modificat per reial decret, amb l'informe previ de la comunitat autònoma afectada.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan la concessió d'explotació es refereixi a emmagatzemaments subterranis de gas natural que per les seves característiques no tenen la condició d'emmagatzemaments estratègics, l'autorització del Govern s'ha de fer amb l'informe favorable previ de la comunitat autònoma afectada.

4. El concessionari ha de presentar al Ministeri d'Indústria i Energia, tres mesos abans del començament de cada any natural, un pla anual de tasques que s'ha d'ajustar al pla d'explotació en vigor.

5. Si venç el termini d'un permís d'investigació abans d'haver-se atorgat la concessió d'explotació sol·licitada, aquell s'entén prorrogat fins a la resolució de l'expedient de concessió.

Article 26. *Superfície afecta i no afecta a una concessió d'explotació.*

1. Les superfícies que siguin objecte de concessió d'explotació poden tenir la forma que sol·liciti el peticióari, però han de quedar definides per l'agrupació de quadrilàters d'un minut de costat, en coincidència amb minuts sencers de latitud i longitud, adossats almenys per un dels seus costats.

2. La superfície d'una concessió d'explotació s'ha d'adaptar a les dimensions mínimes que siguin necessàries per a la seva protecció.

3. La part de la superfície afecta a un permís d'investigació que no resulti coberta per les concessions d'explotació atorgades s'ha de declarar franca i registrable.

Article 27. *Condicions i garantia.*

1. Els concessionaris, en les seves tasques d'explotació, han de complir les condicions i els requisits tècnics que es determinin per reglament.

2. La garantia que exigeix l'article 16 d'aquesta Llei s'ha de fixar d'acord amb el programa d'inversions presentat pel sol·licitant i respon al compliment de les obligacions fiscals, de la Seguretat Social, de desmantellament i de recuperació, així com del pagament de multes que escaiguin de conformitat amb el règim sancionador que preveu el títol VI.

3. La garantia del permís d'investigació es pot adaptar a l'exigible per a la concessió d'explotació, en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 28. *Pròrroga de les concessions d'explotació.*

1. Les pròrroques de concessions d'explotació de jaciments i d'emmagatzemaments subterranis, d'acord amb el que disposa l'article 24 d'aquesta Llei, s'han de sol·licitar a l'òrgan que ha atorgat la concessió per a la qual se sol·licita la pròrroga.

2. La pròrroga s'atorga sempre que el titular hagi complert les obligacions compromeses en el període de vigència anterior i mantingui la seva activitat d'acord amb el seu pla d'explotació.

Article 29. *Reversió d'instal·lacions.*

1. L'anul·lació o l'extinció d'una concessió d'explotació dona lloc a la seva reversió immediata a l'Estat, que pot exigir al titular el desmantellament de les instal·lacions d'explotació.

En cas que no se sol·liciti el desmantellament, reverteixen gratuïtament a l'Estat els pous, els equips per-

manents d'explotació i de conservació i qualsevol obra estable de treball incorporada de manera permanent a les tasques d'explotació.

2. L'Administració pot autoritzar al titular d'una concessió d'explotació i a sol·licitud d'aquest la utilització de les instal·lacions de qualsevol classe i les obres estables situades dins de la concessió d'explotació i incorporades de manera permanent a les tasques d'explotació i que, segons el que disposa aquest article, reverteixin a l'Estat, si en el moment de la reversió s'estaven utilitzant per al servei de concessions d'explotació o permisos d'investigació del mateix titular, en les condicions que s'estableixin per reglament.

3. Quan una concessió d'explotació s'extingeixi per venciment del seu termini i sigui objecte de concurs per a la seva adjudicació ulterior, té preferència per adquirir-la, en igualtat de condicions, el concessionari cessant.

CAPÍTOL IV

De l'autoritat i la jurisdicció

Article 30. *Jurisdicció.*

Els titulars d'autoritzacions d'exploració, permisos d'investigació o concessions d'explotació s'han de sotmetre, en totes les qüestions que se suscitin en relació amb això, a les lleis i els tribunals espanyols.

Article 31. *Inspecció administrativa.*

1. El Ministeri d'Indústria i Energia, o l'òrgan competent de la comunitat autònoma en els permisos d'investigació que atorgui quan afecti el seu àmbit territorial, pot, en qualsevol moment, inspeccionar tots els treballs i les activitats que regula aquest títol, per comprovar el compliment de les obligacions que resultin exigibles als titulars.

2. El Ministeri d'Indústria i Energia, o l'òrgan competent de la comunitat autònoma en les autoritzacions i els permisos d'investigació que atorgui quan afecti el seu àmbit territorial, pot sol·licitar als titulars de permisos i concessions la presentació dels comptes anuals, i poden exigir que els comptes estiguin auditats degudament, així com la pràctica d'auditories complementàries sobre aquells punts que es considerin necessaris de l'activitat d'explotació d'hidrocarburs en territori nacional de l'empresa de què es tracti.

Article 32. *Activitats en el subsòl marí.*

Les activitats objecte d'aquest títol que es duen a terme en el subsòl del mar territorial i als altres fons marins que estan sota la sobirania nacional es regeixen per aquesta Llei, per la legislació vigent de costes, mar territorial, zona econòmica exclusiva i plataforma continental, i pels acords i les convencions internacionals de què el Regne d'Espanya sigui part.

Quan l'àmbit d'aquestes activitats compregui alhora zones terrestres d'una sola comunitat autònoma i del subsòl marí, cal l'informe previ de la comunitat autònoma afectada.

CAPÍTOL V

De l'anul·labilitat, la caducitat i l'extinció

Article 33. *Anul·labilitat d'autoritzacions, permisos i concessions.*

1. Les autoritzacions, els permisos i les concessions a què es refereix aquest títol són nuls quan s'atorguin contrafent el que disposa aquesta Llei.

2. Els permisos i les concessions que es superposen a altres de ja atorgats són nuls. La nul·litat només afecta l'extensió superposada quan quedi en la resta del permís o la concessió l'àrea suficient perquè es compleixin les condicions que exigeix aquest títol.

Article 34. *Extinció.*

1. Les autoritzacions, els permisos i les concessions que regula aquest títol s'extingeixen:

- a) Per incompliment de les condicions del seu atorgament.
- b) Per caducitat al venciment dels seus terminis.
- c) Per renúncia total o parcial del titular, una vegada complertes les condicions en les quals hagin estat atorgats.
- d) Per la dissolució o la liquidació de l'empresa titular.
- e) Per qualsevol altra causa establerta per les lleis.

2. En extingir-se un permís o una concessió s'ha de tornar al titular la garantia o la part d'aquesta que correspongui en el cas d'extinció parcial, llevat que sigui procedent la seva execució d'acord amb el que estableix l'article 21 d'aquesta Llei.

3. Quan una concessió d'explotació s'extingeixi per venciment del seu termini i sigui objecte de concurs per a la seva adjudicació ulterior, té preferència per adquirir-la, en igualtat de condicions, el concessionari cessant.

Article 35. *Paralització de l'expedient.*

1. Quan per una causa imputable al sol·licitant es paralitzi la tramitació d'un expedient, l'autoritat competent ha d'advertir-lo que, transcorreguts tres mesos, es produeix la caducitat de l'expedient, i en cas que es tracti d'un permís d'investigació o una concessió d'explotació, com de les seves pròrrogues, el titular perd la fiança o garantia dipositada a favor de l'Administració competent.

2. Quan la suspensió s'acordi per una causa no imputable al titular, el permís o la concessió s'ha de prorrogar pel termini de durada d'aquella.

Article 36. *Normativa general.*

El que disposa aquest capítol s'entén sens perjudici del que estableixen amb caràcter general la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les disposicions que la despleguen.

TÍTOL III

Ordenació del mercat de productes derivats del petroli

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 37. *Règim de les activitats.*

1. Les activitats de refinament de cru de petroli, el transport, l'emmagatzemament, la distribució i la venda de productes derivats del petroli, inclosos els gasos líquids del petroli, es poden fer lliurement en els termes previstos en aquesta Llei, sens perjudici de les obligacions que es poden derivar d'altres disposicions, de la legislació sectorial corresponent i, en especial, de les

fiscals, de les relatives a l'ordenació del territori i al medi ambient i de protecció dels consumidors i els usuaris.

2. Les activitats d'importació, exportació i intercanvi intracomunitari de cru de petroli i productes petrolífers s'han de fer sense altres requisits que els que es deriven de l'aplicació de la normativa comunitària, sens perjudici de la normativa fiscal aplicable.

Article 38. *Preus.*

Els preus dels productes derivats del petroli són lliures.

CAPÍTOL II

Hidrocarburs líquids

Article 39. *Refinament.*

1. La construcció, la posada en explotació o el tancament de les instal·lacions de refinament estan sotmesos al règim d'autorització administrativa prèvia en els termes que estableixen aquesta Llei i les disposicions de desplegament.

L'autorització administrativa de tancament d'una instal·lació de refinament pot imposar al titular l'obligació de procedir al seu desmantellament.

La transmissió o modificació substancial d'aquestes instal·lacions ha de ser comunicada a l'autoritat concedent de l'autorització original.

2. Per a l'obtenció d'aquestes autoritzacions, els sol·licitants han d'acreditar els punts següents:

- a) Les condicions tècniques i de seguretat de les instal·lacions proposades.
- b) El compliment adequat de les condicions de protecció del medi ambient.
- c) L'adequació de l'emplaçament de la instal·lació al règim d'ordenació del territori.

3. Les autoritzacions a què es refereix aquest article tenen caràcter reglat i les atorga el Ministeri d'Indústria i Energia, d'acord amb els principis d'objectivitat, transparència i no-discriminació.

Article 40. *Transport i emmagatzemament.*

1. La construcció i l'explotació de les instal·lacions de transport o emmagatzemament de productes petrolífers, quan aquestes últimes tinguin per objecte prestar servei als operadors a què es refereix l'article 42 d'aquesta Llei, estan sotmeses al règim d'autorització administrativa prèvia en els termes que estableixen aquesta Llei i les disposicions de desplegament.

La transmissió o el tancament d'aquestes instal·lacions ha de ser comunicat a l'autoritat concedent de l'autorització original.

2. Els sol·licitants d'autorització per a instal·lacions de transport o parcs d'emmagatzemament de productes petrolífers han d'acreditar els punts següents:

- a) Les condicions tècniques i de seguretat de les instal·lacions proposades.
- b) El compliment adequat de les condicions de protecció del medi ambient.
- c) L'adequació de l'emplaçament de la instal·lació al règim d'ordenació de territori.

3. Les autoritzacions a les quals es refereix aquest article tenen caràcter reglat i les atorga l'Administració competent, d'acord amb els principis d'objectivitat, transparència i no-discriminació, prenent en consideració els criteris de planificació que es deriven de l'article 4 d'aquesta Llei.

Article 41. Accés de tercers a les instal·lacions de transport i emmagatzemament.

1. Els titulars d'instal·lacions fixes d'emmagatzemament i transport de productes petrolífers, autoritzades d'acord amb el que disposa l'article 40 d'aquesta Llei, han de permetre l'accés de tercers mitjançant un procediment negociat, en condicions tècniques i econòmiques no discriminatòries, transparents i objectives, aplicant uns preus que han de fer públics. No obstant això, el Govern pot establir peatges d'accés per a territoris insulars i per a les zones del territori nacional on no hi hagi infraestructures alternatives de transport i emmagatzemament o que es considerin insuficients.

S'ha d'establir, per reglament, el procediment de comunicació a la Comissió Nacional d'Energia dels conflictes que es puguin suscitar en la negociació dels contractes d'accés a instal·lacions de transport o emmagatzemament.

2. Quan el sol·licitant d'accés tingui l'obligació de mantenir existències mínimes de seguretat, d'acord amb l'article 50 d'aquesta Llei, pot sol·licitar la prestació del servei d'emmagatzemament per a les existències esmentades, que li ha de ser concedit d'acord amb la utilització operativa contractada. Si no hi ha capacitat disponible per a tots els demandants del servei, s'ha d'assignar l'existent amb un criteri de proporcionalitat.

3. Tenen dret d'accés a les instal·lacions de transport i emmagatzemament els operadors a l'engròs, així com els consumidors i comercialitzadors de productes petrolífers que es determinin per reglament atenent el seu nivell de consum anual.

4. Els titulars de les instal·lacions poden denegar l'accés de tercers en els casos següents:

- a) Que no hi hagi capacitat disponible durant el període contractual proposat per l'usuari potencial.
- b) Que el sol·licitant no estigui al corrent en el pagament de les obligacions derivades d'utilitzacions anteriors.

5. Així mateix, es pot denegar l'accés a la xarxa quan l'empresa sol·licitant o aquella a la qual adquireixi el producte, directament o per mitjà d'acords amb altres empreses subministradores, o aquelles a les quals qualsevol de les empreses estigui vinculada, radiquin en un país en què no estan reconeguts drets anàlegs i consideri que pot resultar una alteració del principi de reciprocitat per a les empreses a les quals es requereix l'accés. Tot això, sens perjudici dels criteris que s'han de seguir respecte d'empreses d'estats membres de la Unió Europea d'acord amb la legislació uniforme en la matèria que s'estableixi.

Article 42. Operadors a l'engròs.

1. Són operadors a l'engròs els titulars de refineries, les seves filials participades majoritàriament i els subjectes que obtinguin l'autorització d'activitat a què es refereix aquest article.

2. Correspon als operadors a l'engròs la venda de productes petrolífers per a la posterior distribució a la menuda.

3. Els sol·licitants d'autoritzacions per actuar com a operadors a l'engròs han d'acreditar el compliment de les condicions següents:

- a) La seva capacitat legal, tècnica i economicofinancera per a la realització de l'activitat.
- b) Garantir el compliment de les obligacions de manteniment d'existències mínimes de seguretat, d'acord amb el que preveu l'article 50 d'aquesta Llei.

4. Es crea, al Ministeri d'Indústria i Energia, el Registre d'operadors a l'engròs de productes petrolífers.

Article 43. Distribució a la menuda de productes petrolífers.

1. L'activitat de distribució a la menuda de productes petrolífers comprèn:

- a) El subministrament de combustibles i carburants a vehicles en instal·lacions habilitades a aquest efecte.
- b) El subministrament a instal·lacions fixes per al consum en la mateixa instal·lació.
- c) El subministrament de querosè amb destinació a l'aviació.
- d) El subministrament de combustibles a embarcacions.
- e) Qualsevol altre subministrament que tingui per finalitat el consum d'aquests productes.

2. L'activitat de distribució a la menuda de carburant i combustibles petrolífers pot ser exercida lliurement per qualsevol persona física o jurídica.

Les instal·lacions utilitzades per a l'exercici d'aquesta activitat han de comptar amb les autoritzacions administratives preceptives per a cada tipus d'instal·lació, d'acord amb les instruccions tècniques complementàries que estableixin les condicions tècniques i de seguretat de les esmentades instal·lacions, així com complir la resta de la normativa vigent que en cada cas sigui aplicable, en especial la referent a metrologia i metrotècnica i a protecció dels consumidors i usuaris.

3. Els acords de subministrament en exclusiva que es fan entre els operadors a l'engròs i els propietaris d'instal·lacions per al subministrament de vehicles han de recollir en les clàusules, si els propietaris esmentats ho sol·liciten, la venda en ferm dels productes esmentats.

Les empreses que distribueixin o subministren a la menuda carburants i combustibles petrolífers han d'exigir, als titulars de les instal·lacions receptores fixes per al consum en la mateixa instal·lació, la documentació i l'acreditació del compliment de les seves obligacions.

Quan, en virtut dels vincles contractuals de subministrament en exclusiva, tant en règim de venda en ferm com de comissió, les instal·lacions per al subministrament de combustibles o carburants a vehicles se subministren d'un sol operador que tingui implantada la seva imatge de marca a la instal·lació, aquest està facultat, sens perjudici de les altres facultats recollides en el contracte, per establir els sistemes d'inspecció o seguiment adequats per al control de l'origen, volum i qualitat dels combustibles lliurats als consumidors i per comprovar que es corresponen amb els subministrats a la instal·lació.

Els operadors han de donar compte a les autoritats competents si comproven desviacions que puguin constituir indici de frau al consumidor i de la negativa que, si s'escau, es produeixi a les actuacions de comprovació.

En aquests casos, l'Administració competent ha d'adoptar les mesures necessàries per assegurar la protecció dels interessos dels consumidors i els usuaris.

4. Les actuacions d'inspecció i seguiment dels operadors a l'engròs a què es refereix l'apartat anterior s'han de fer amb un procediment que assegurï la possibilitat dels propietaris o gestors de la instal·lació de contrastar per ambdues parts les proves efectuades.

Article 44. Registre d'instal·lacions de distribució a la menuda.

1. Les comunitats autònomes han de constituir el Registre d'instal·lacions de distribució a la menuda, en el qual s'han d'inscriure totes les instal·lacions que exercixin aquesta activitat en el seu àmbit territorial, amb l'acreditació prèvia del compliment per les instal·lacions esmentades dels requisits legals i reglamentaris que resultin exigibles.

2. Es crea al Ministeri d'Indústria i Energia el Registre d'instal·lacions de distribució a la menuda, que permet l'exercici de les competències que corresponen a l'Administració General de l'Estat.

S'ha d'establir per reglament el procediment de comunicació de les dades de les instal·lacions que hagin estat inscrites per les comunitats autònomes als seus registres respectius.

CAPÍTOL III

Gasos líquats del petroli

Article 45. *Operadors a l'engròs.*

1. Seràn operadors a l'engròs de gasos líquats del petroli els subjectes que obtinguin l'autorització d'activitat a què es refereix aquest article.

2. Corresponen als operadors a l'engròs de gasos líquats del petroli les activitats d'envasament i la posterior distribució a l'engròs, així com la distribució a l'engròs dels gasos a granel esmentats.

En l'envàs que contingui gas líquat del petroli ha de figurar una marca o identificació suficient de l'operador a l'engròs que en du a terme la distribució.

3. Per obtenir les autoritzacions a què es refereix l'apartat 1, els sol·licitants han d'acreditar el compliment de les condicions següents:

La seva capacitat legal, tècnica i economicofinancera per a la realització de l'activitat.

Comptar amb els mitjans necessaris per complir les obligacions de manteniment d'existències mínimes de seguretat, d'acord amb el que preveu l'article 50 d'aquesta Llei.

Que les seves instal·lacions d'emmagatzemament i, si s'escau, d'envasament, compleixin les condicions tècniques i de seguretat que s'estableixin per reglament.

4. Els subjectes autoritzats per fer aquestes activitats han de tenir a disposició dels comercialitzadors a la menuda de gasos líquats de petroli envasat i, si s'escau, dels seus clients, un servei d'assistència tècnica permanent de les instal·lacions dels seus usuaris que en garanteixi el funcionament correcte.

5. Quan la instal·lació receptora del subministrament de gasos líquats del petroli a granel tingui per objecte la seva distribució per canalització, li és aplicable el règim jurídic que estableix el capítol V del títol IV.

6. Els distribuïdors a la menuda de gasos líquats del petroli a granel i els comercialitzadors a la menuda de gasos líquats del petroli envasats són responsables que les seves instal·lacions compleixin les condicions tècniques i de seguretat que resultin exigibles per reglament, així com del seu manteniment correcte.

Els operadors a l'engròs han d'exigir als distribuïdors i comercialitzadors als quals subministren la documentació acreditativa del compliment de les obligacions damunt dites.

Article 46. *Distribuïdors a la menuda de gasos líquats del petroli a granel.*

1. Seràn distribuïdors a la menuda de gasos líquats del petroli a granel els subjectes que obtinguin l'autorització d'activitat a què es refereix aquest article.

2. Per obtenir aquestes autoritzacions, els sol·licitants han d'acreditar el compliment de les condicions següents:

La seva capacitat legal, tècnica i economicofinancera per a la realització de l'activitat.

Que les seves instal·lacions d'emmagatzemament compleixin les condicions tècniques i de seguretat que s'estableixin per reglament.

3. Els titulars d'instal·lacions receptores de gasos líquats del petroli a granel per a consum són responsables que les seves instal·lacions compleixin les condicions tècniques i de seguretat exigibles per reglament, així com del seu manteniment correcte.

Les empreses que subministren gasos líquats del petroli a granel han d'exigir als titulars de les instal·lacions la documentació acreditativa del compliment de les obligacions anteriors.

4. No és necessària l'autorització a què es refereix aquest article per a la venda de gasos líquats del petroli a granel per a subministrament a vehicles que es faci des de les instal·lacions fixes de distribució a la menuda de productes petrolífers que regula l'article 43 d'aquesta Llei.

Article 47. *Comercialització a la menuda de gasos líquats del petroli envasats.*

1. La comercialització a la menuda de gasos líquats del petroli envasats, pot fer-la lliurement qualsevol persona física o jurídica.

Les instal·lacions que es destinin a l'emmagatzemament i la comercialització dels envasos de gasos líquats del petroli envasats han de complir les condicions tècniques i de seguretat que els siguin exigibles per reglament.

2. No es poden establir pactes de subministrament en exclusiva de gasos líquats del petroli envasats entre els operadors i comercialitzadors als quals es refereix aquest article, llevat dels que es concertin entre aquells i els agents a comissió integrats en les seves xarxes de distribució.

Les xarxes de distribució amb agents en exclusiva han de garantir als usuaris que ho sol·licitin el subministrament domiciliari de gasos líquats del petroli envasats.

3. Els comercialitzadors a la menuda de gasos líquats del petroli envasats han de tenir a disposició dels seus clients un servei d'assistència tècnica permanent d'instal·lacions de consum per si mateixos o per mitjà d'un operador a l'engròs, de manera que es garanteixi un servei adequat a tots els usuaris.

4. Els titulars d'instal·lacions de consum de gasos líquats del petroli envasats són responsables que les seves instal·lacions compleixin les condicions tècniques i de seguretat que resultin exigibles per reglament, així com del seu manteniment correcte.

Article 48. *Registre d'operadors a l'engròs de gasos líquats del petroli.*

Es crea, al Ministeri d'Indústria i Energia, el Registre d'operadors a l'engròs de gasos líquats del petroli, en el qual han d'estar inscrits els subjectes autoritzats per dur a terme les activitats a les quals fa referència l'article 45 d'aquesta Llei.

S'ha d'establir per reglament el procediment de comunicació de les dades que han de figurar al Registre esmentat.

CAPÍTOL IV

Garantia de subministrament

Article 49. *Garantia de subministrament.*

1. Tots els consumidors tenen dret al subministrament de productes derivats del petroli en el territori

nacional, en les condicions que preveuen aquesta Llei i les normes de desplegament.

2. En situacions d'escassetat de subministrament, el Consell de Ministres, mitjançant acord, pot adoptar, entre altres, alguna o algunes de les mesures següents en l'àmbit, amb la durada i amb les excepcions que es determinin:

- a) Limitacions de la velocitat màxima del trànsit rodat en vies públiques.
- b) Limitació de la circulació de qualsevol tipus de vehicles.
- c) Limitació de la navegació de vaixells i aeronaus.
- d) Limitació d'horaris i dies d'obertura d'instal·lacions per al subministrament de productes derivats del petroli.
- e) Suspensió d'exportacions de productes energètics.
- f) Submissió a un règim d'intervenció de les existències mínimes de seguretat a què es refereix l'article següent.
- g) Limitació o assignació dels subministraments a consumidors de tot tipus de productes derivats del petroli, així com restriccions en l'ús.
- h) Imposició als titulars de concessions d'explotació d'hidrocarburs a què es refereix el títol II de l'obligació de subministrar el seu producte per al consum nacional.
- i) Intervenció en els preus de venda al públic dels productes derivats del petroli.
- j) Qualsevol altra mesura que pugui ser recomanada pels organismes internacionals de què el Regne d'Espanya sigui part, que es determinin en aplicació d'aquells convenis en què sigui partícip o aquells que hagi subscrit on es prevegin mesures similars.

En relació amb aquestes mesures, s'ha de determinar, així mateix, el règim retributiu aplicable a les activitats que estiguin afectades per les mesures adoptades i garantir, en tot cas, un repartiment equilibrat dels costos.

Article 50. *Existències mínimes de seguretat.*

1. Qualsevol operador autoritzat a distribuir a l'engròs productes petrolífers en territori nacional, i qualsevol empresa que exerceixi una activitat de distribució a la menuda de carburants i combustibles petrolífers no adquirits als operadors regulats en aquesta Llei, han de mantenir en tot moment existències mínimes de seguretat dels productes en la quantitat, forma i localització geogràfica que el Govern determini per reglament, fins al màxim de cent vint dies de les seves vendes anuals. El màxim esmentat pot ser revisat pel Govern quan els compromisos internacionals de l'Estat ho requereixin.

Els consumidors de carburants i combustibles, en la part no subministrada pels operadors regulats en aquesta Llei, han de mantenir igualment unes existències mínimes de seguretat en la quantitat que resulti exigible per reglament atenent el seu consum anual.

A efectes del còmput de les existències mínimes de seguretat, que té caràcter mensual, s'han de considerar totes les existències emmagatzemades pels operadors i les empreses a les quals es refereix el paràgraf primer en el conjunt del territori nacional.

2. Quan es tracti de gasos líquats del petroli, els distribuïdors a l'engròs d'aquest producte, així com els comercialitzadors o consumidors que no adquireixin el producte a distribuïdors autoritzats, estan obligats a mantenir existències mínimes de seguretat fins un màxim de trenta dies de les seves vendes o consums anuals.

3. La inspecció del compliment de l'obligació de manteniment d'existències mínimes de seguretat correspon al Ministeri d'Indústria i Energia quan el subjecte obligat sigui un operador a l'engròs, i a les administra-

cions autonòmiques quan l'obligació afecti distribuïdors a la menuda o consumidors.

S'ha d'establir per reglament el procediment de comunicació d'informació entre l'Administració pública competent per a la inspecció i la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers a què es refereix l'article 52.

Article 51. *Existències estratègiques.*

1. S'ha de determinar per reglament la part de les existències mínimes de seguretat qualificable com a existències estratègiques, i correspon a la Corporació a què es refereix l'article 52 la seva constitució, el manteniment i la gestió.

2. No ha d'haver-hi existències estratègiques dins de les existències mínimes de seguretat corresponents als gasos líquats del petroli.

Article 52. *Entitat per a la constitució, el manteniment i la gestió de les existències de seguretat.*

1. La Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers té per objecte la constitució, el manteniment i la gestió de les reserves estratègiques i el control de les existències mínimes de seguretat que preveuen els articles anteriors. Així mateix, com a corporació de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, actua en règim de dret privat i es regeix pel que disposen aquesta Llei i les disposicions de desplegament. La Corporació està subjecta, en l'exercici de la seva activitat, a la tutela de l'Administració General de l'Estat, que l'exerceix per mitj del Ministeri d'Indústria i Energia.

2. La Corporació està exempta de l'impost sobre societats respecte de la renda derivada de les aportacions financeres fetes pels seus membres.

Les aportacions fetes pels membres, en la mesura que contribueixin a la dotació de reserves de la Corporació, no són fiscalment deduïbles als efectes de determinar-ne les bases imposables per l'impost sobre societats. Aquestes aportacions es computen per determinar els increments o les disminucions de patrimoni que corresponguin als membres de la Corporació, per efecte de la seva baixa en la Corporació o modificació de la quantitat de les seves existències obligatòries, segons la regulació d'aquests supòsits.

Les rendes que es posin de manifest en les operacions a què es refereix el paràgraf anterior no donen dret a la deducció per doble imposició de dividends en la part que correspongui a rendes no integrades a la base imposable de l'impost sobre societats de la Corporació.

Igualment, està exempta de l'impost sobre societats la renda que pugui obtenir la Corporació com a conseqüència de les operacions de disposició d'existències estratègiques, renda que no pot ser objecte de distribució entre els membres, ni de préstecs o operacions financeres similars amb els membres.

3. Per assegurar el compliment de l'obligació de mantenir existències estratègiques, la Corporació pot adquirir petrolis crus i productes petrolífers i concertar contractes amb els límits i les condicions que es determinin per reglament.

Qualsevol disposició d'existències estratègiques per part de la Corporació requereix l'autorització prvia del Ministeri d'Indústria i Energia i s'ha de fer a un preu igual al cost mitjà ponderat d'adquisició o al de mercat, si és superior, llevat de les excepcions determinades per reglament. Així mateix, la Corporació ha de comptabilitzar les seves existències al cost mitjà ponderat d'adquisició des de la seva creació.

Els membres han de contribuir al finançament de la Corporació, cedir-li o arrendar-li existències i facilitar-li instal·lacions en la forma que es determini per reglament.

L'aportació financera de cada membre s'estableix d'acord amb els costos en què incorri la Corporació per a la constitució, l'emmagatzemament i la conservació de les existències estratègiques que estigui obligat a mantenir, així com del cost de les altres activitats de la Corporació. A més, l'aportació financera esmentada ha de permetre la dotació per la Corporació, en els termes determinats per reglament, de les reserves necessàries per a l'exercici adequat de les seves activitats.

Les operacions de compra, venda i arrendament de reserves estratègiques, així com les referents al seu emmagatzemament, s'han d'ajustar a contractes tipus el model dels quals ha d'aprovar el Ministeri d'Indústria i Energia.

4. La Corporació també té per objecte controlar el compliment de l'obligació de mantenir les existències mínimes de seguretat segons el que disposa l'article 50 d'aquesta Llei. Per a això, pot demanar la informació i dur a terme les inspeccions que siguin necessàries, així com promoure, si s'escau, la iniciació de l'expedient sancionador quan sigui procedent.

Els qui estan obligats a mantenir existències mínimes de seguretat, perquè en l'exercici de la seva activitat se subministren amb carburants i combustibles petrolífers no adquirits als operadors regulats en aquesta Llei, poden satisfer l'obligació que estableix l'article 50 de la Llei, en les condicions i els casos determinats per reglament i d'acord amb el volum de les seves activitats, mitjançant el pagament d'una quota per tona de producte importat o adquirit per al seu consum, destinada a finançar els costos de constitució, emmagatzemament i conservació de les existències mínimes de seguretat que li corresponen, incloses les estratègiques.

Aquesta quota l'ha de determinar el Ministeri d'Indústria i Energia amb la periodicitat necessària i l'ha de percebre la Corporació en la forma que es determini per reglament.

5. S'han de desenvolupar per reglament les funcions de la Corporació i se n'ha d'establir l'organització i el règim de funcionament. En els òrgans d'administració han d'estar suficientment representats els operadors a l'engròs a què es refereix l'article 42 d'aquesta Llei, així com representants del Ministeri d'Indústria i Energia i de la Comissió Nacional d'Energia.

Els representants dels operadors membres de la Corporació han de formar part de l'Assemblea i el seu vot es gradua d'acord amb el volum de l'aportació financera anual.

El president de la Corporació i la part de vocals del seu òrgan d'administració que es determini per reglament són designats pel ministre d'Indústria i Energia. El titular del departament esmentat pot imposar el seu veto als acords de la Corporació que infringeixin el que disposen aquesta Llei i les disposicions de desplegament.

Article 53. *Obligacions generals.*

Qui en virtut de l'article 50 d'aquesta Llei estigui obligat a mantenir existències mínimes de seguretat, així com qualsevol companyia que presti serveis de logística de productes petrolífers, queden obligats a complir les directrius dictades pel Ministeri d'Indústria i Energia respecte de les seves instal·lacions i el manteniment, la seguretat, la qualitat dels productes i l'aportació d'informació. Queden igualment obligats a posar a disposició els subministraments prioritaris que s'assenyalin per raons d'estratègia o dificultat en el proveïment.

TÍTOL IV

Ordenació del subministrament de gasos combustibles per canalització

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 54. *Règim d'activitats.*

1. Les activitats de fabricació, regasificació, emmagatzemament, transport, distribució i comercialització de combustibles gasosos per al seu subministrament per canalització es poden dur a terme lliurement en els termes que preveu aquest títol, sens perjudici de les obligacions que es puguin derivar d'altres disposicions, i en especial de les fiscals i de les relatives a l'ordenació del territori i el medi ambient i de defensa dels consumidors i els usuaris.

2. Les activitats d'importació, exportació i intercanvis comunitaris de combustibles gasosos s'han de dur a terme sense altres requisits que els que derivin de la normativa comunitària.

Article 55. *Règim d'autorització d'instal·lacions.*

1. Requereixen l'autorització administrativa prèvia, en els termes que estableixen aquesta Llei i les disposicions que la despleguin, les instal·lacions següents destinades al subministrament als usuaris de combustibles gasosos per canalització:

a) Les plantes de regasificació i líquefacció de gas natural i de fabricació de gasos combustibles manufacturats o sintètics o de commixió de gasos combustibles amb aire.

b) Les instal·lacions d'emmagatzemament, transport i distribució de gas natural.

c) L'emmagatzemament i la distribució de gasos líquats del petroli, combustibles gasosos manufacturats, i sintètics i commixions de gasos i aire per a subministrament per canalització.

Les activitats relatives als gasos líquats del petroli que es distribueixin als consumidors finals, envasats o a granel, es regeixen pel que disposa el títol III.

2. Es poden realitzar lliurement, sense altres requisits que els relatius al compliment de les disposicions tècniques de seguretat i mediambientals, les instal·lacions següents:

a) Les que s'esmenten a l'apartat anterior quan el seu objecte sigui el consum propi, sense que puguin subministrar a tercers.

b) Les relatives a la fabricació, la commixió, l'emmagatzemament, la distribució i el subministrament de combustibles gasosos des d'un centre productor en què el gas sigui un subproducte.

c) Les d'emmagatzemament, distribució i subministrament de gasos líquats del petroli i de gas natural d'un usuari o dels usuaris d'un mateix bloc d'habitatges.

d) Les línies directes que consisteixen en un gasoducte per a gas natural l'objecte exclusiu del qual sigui la connexió de les instal·lacions d'un consumidor qualificat amb el sistema gasista.

3. No requereixen autorització administrativa els projectes d'instal·lacions necessàries per a la defensa nacional considerades d'interès militar, d'acord amb la Llei 8/1975, de 12 de març, de zones i instal·lacions d'interès per a la defensa nacional, i la seva normativa de desplegament.

Article 56. Fabricació de gasos combustibles.

1. Als efectes del que estableix aquesta Llei, es considera fabricació de gasos combustibles, sempre que aquests es destinin al subministrament final a consumidors per canalització, les activitats següents:

- a) La fabricació de combustibles gasosos manufacturats o sintètics.
- b) La commixió de gas natural, butà o propà amb aire.

2. La fabricació de gasos combustibles s'ha d'ajustar als criteris de planificació en matèria d'hidrocarburs.

3. En relació amb l'autorització administrativa, li és aplicable el que estableix sobre això l'article 73 d'aquesta Llei.

Article 57. Garantia del subministrament.

El subministrament de combustibles gasosos per canalització s'ha d'efectuar a tots els consumidors que ho demandin, compresos a les àrees geogràfiques que pertanyen a l'àmbit de l'autorització corresponent i en les condicions de qualitat i seguretat que estableixi el Govern per reglament, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes.

CAPÍTOL II**Sistema de gas natural****Article 58. Subjectes que actuen en el sistema.**

Les activitats destinades al subministrament de gas natural per canalització, les han d'efectuar els subjectes següents:

- a) Els transportistes, que són les persones jurídiques titulars d'instal·lacions de regasificació de gas natural líquat, de transport o d'emmagatzemament de gas natural.

Les instal·lacions dels transportistes constitueixen un subsistema de transport quan el proveïment a través d'aquestes superi el 3 per 100 del consum del mercat.

- b) Els distribuïdors, que són les persones jurídiques titulars d'instal·lacions de distribució, que tenen la funció de distribuir el gas natural per canalització, així com de construir, mantenir i operar les instal·lacions de distribució destinades a situar el gas en els punts de consum.

- c) Els comercialitzadors, que són les societats mercantils que, accedint a les instal·lacions de tercers en els termes que estableix aquest títol, adquireixen el gas natural per vendre'l als consumidors o a altres comercialitzadors.

Article 59. Sistema gasista i xarxa bàsica de gas natural.

1. El sistema gasista comprèn les instal·lacions següents: les incloses a la xarxa bàsica, les xarxes de transport secundari, les xarxes de distribució i altres instal·lacions complementàries.

2. Als efectes del que estableix aquesta Llei, la xarxa bàsica de gas natural està integrada per:

- a) Els gasoductes de transport primari de gas natural a alta pressió. Es consideren com a tals els que tenen una pressió màxima de disseny igual o superior a 60 bars.

- b) Les plantes de regasificació de gas natural líquat que proveeixen el sistema gasista i les plantes de líquefacció de gas natural.

- c) Els emmagatzemaments estratègics de gas natural que proveeixen el sistema gasista.

- d) Les connexions de la xarxa bàsica amb jaciments de gas natural a l'interior o amb emmagatzemaments.

- e) Les connexions internacionals del sistema gasista espanyol amb altres sistemes o amb jaciments de l'exterior.

3. Les xarxes de transport secundari estan formades pels gasoductes de pressió màxima de disseny compresa entre 60 i 16 bars.

4. Les xarxes de distribució comprenen els gasoductes amb pressió màxima de disseny igual o inferior a 16 bars i aquells altres que, amb independència de la pressió màxima de disseny, tenen per objecte conduir el gas al consumidor partint d'un gasoducte de la xarxa bàsica o de transport secundari.

Article 60. Funcionament del sistema.

1. Les activitats dutes a terme pels subjectes als quals es refereix l'article 58 s'han d'efectuar en règim de lliure competència, d'acord amb el que disposen aquesta Llei i les disposicions que la despleguen.

La regasificació, l'emmagatzemament estratègic, el transport i la distribució tenen caràcter d'activitats regulades, el règim econòmic i de funcionament de les quals s'ha d'ajustar al que preveu aquesta Llei.

2. La comercialització s'ha d'exercir lliurement en els termes que preveu aquesta Llei i el seu règim econòmic es determina per les condicions que es pactin entre les parts.

3. Als efectes de l'adquisició de gas, els consumidors es classifiquen en:

Consumidors qualificats. S'entén com a tals, els consumidors les instal·lacions dels quals ubicades en un mateix emplaçament tinguin en cada moment el consum que preveu la disposició transitòria cinquena. Aquests consumidors adquireixen el gas dels comercialitzadors en les condicions pactades lliurement, o directament.

Tenen en tot cas la condició de consumidors qualificats els titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica per al consum d'aquestes quan entrin en competència d'acord amb la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

Consumidors no qualificats que adquireixen el gas dels distribuïdors en règim de tarifes.

Per atendre els consums a tarifa que s'efectuïn en l'àmbit de la seva xarxa, els distribuïdors han d'adquirir gas dels transportistes.

4. Es garanteix l'accés de tercers a les instal·lacions de la xarxa bàsica i a les instal·lacions de transport i distribució en les condicions tècniques i econòmiques que estableix aquesta Llei. El preu per l'ús d'aquestes instal·lacions és determinat pel preu aprovat pel Govern.

5. Llevat que hi hagi un pacte exprés en contra, la transmissió de la propietat del gas s'entén produïda en el moment en què aquest té entrada a les instal·lacions del comprador.

En el cas dels comercialitzadors, la transmissió de la propietat del gas s'entén produïda, llevat que hi hagi un pacte en contra, quan aquest té entrada a les instal·lacions del client.

6. Les activitats per al subministrament de gas natural que es duguin a terme en els territoris insulars i extrapeninsulars han de ser objecte d'una regulació reglamentària singular, amb l'acord previ amb les comunitats i les ciutats autònomes afectades i ha d'atendre les especificitats derivades de la seva situació territorial.

Article 61. *Adquisicions de gas.*

1. Poden adquirir gas natural per al seu consum a Espanya:

Els transportistes, per vendre'l a altres transportistes, així com als distribuïdors que estiguin connectats a les seves xarxes per atendre subministraments a tarifa a consumidors no qualificats.

Els comercialitzadors, per vendre'l als consumidors qualificats o a altres comercialitzadors.

Els consumidors qualificats.

2. Els subjectes autoritzats per adquirir gas natural tenen dret d'accés a les instal·lacions de regasificació, emmagatzemament, transport i distribució en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 62. *Comptabilitat i informació.*

1. Les entitats que exerceixen alguna o algunes de les activitats a què es refereix l'article 58 d'aquesta Llei han de portar la seva comptabilitat d'acord amb el capítol VII de la Llei de societats anònimes, encara que no tinguin aquest caràcter.

El Govern ha de regular les adaptacions que siguin necessàries en cas que el titular de l'activitat no sigui una societat anònima.

2. Les entitats han d'explicar a la memòria dels comptes anuals els criteris aplicats en el repartiment de costos respecte a les altres entitats del grup que duguin a terme activitats gasistes diferents.

Aquests criteris s'han de mantenir i no es poden modificar, llevat que s'esdevinguin circumstàncies excepcionals. Les modificacions i la seva justificació s'han d'explicar a la memòria anual en l'exercici corresponent.

3. Les entitats que actuïn en el sistema gasista han de proporcionar a l'Administració la informació que els sigui requerida, en especial en relació amb els contractes de proveïment i subministrament de gas que hagin subscrit i amb els seus estats financers. Aquests últims han d'estar verificats mitjançant auditories externes a la mateixa empresa.

Quan aquestes entitats formin part d'un grup empresarial, l'obligació d'informació s'estén, així mateix, a la societat que exerceixi el control de la que du a terme activitats gasistes sempre que actuï en algun sector energètic i a aquelles altres societats del grup que duguin a terme operacions amb la que exerceix activitats en el sistema gasista.

També han de proporcionar a l'Administració competent tota mena d'informació sobre les seves activitats, inversions, qualitat de subministrament, mesurat segons els estàndards que marca l'Administració, mercats servits i previstos amb el màxim detall, preus suportats i repercutits, així com qualsevol altra informació que l'Administració competent consideri oportuna per a l'exercici de les seves funcions.

4. Les entitats han de proporcionar, en el seu informe anual, informació sobre les activitats dutes a terme en matèria d'estalvi i eficiència energètica i de protecció del medi ambient.

Article 63. *Separació d'activitats.*

1. Les societats mercantils que duguin a terme alguna o algunes de les activitats regulades a què es refereix l'article 60.1 d'aquesta Llei han de tenir com a objecte social exclusiu el desenvolupament d'aquestes activitats i, per tant, no poden exercir activitats de comercialització.

2. Les societats dedicades a la comercialització de gas natural han de tenir com a únic objecte social en el sector gasista l'activitat esmentada, i no poden exercir

activitats de regasificació, emmagatzemament, transport ni distribució.

3. En un grup de societats es poden dur a terme activitats incompatibles conforme als apartats anteriors, sempre que siguin exercides per societats diferents. A aquest efecte, l'objecte social d'una entitat pot comprendre aquestes activitats sempre que es prevegi que una sola activitat sigui exercida de forma directa i les altres mitjançant la titularitat d'accions o participacions en altres societats.

4. Les empreses de gas natural que exerceixin més d'una de les activitats esmentades a l'article 60.1 d'aquesta Llei han de portar en la seva comptabilitat interna comptes separats per a cadascuna d'elles, tal com se'ls exigiria si aquestes activitats fossin dutes a terme per empreses diferents, a fi d'evitar discriminacions, subvencions entre activitats diferents i distorsions de la competència.

Així mateix, els transportistes han de portar comptes separats de les seves operacions de compra i venda de gas i els distribuïdors de la seva activitat de comercialització a tarifa.

5. Les societats mercantils que duguin a terme activitats regulades poden tenir participacions en societats que duguin a terme activitats en altres sectors econòmics diferents del sector de gas natural, amb l'obtenció prèvia de l'autorització a què es refereix la disposició adicional onzena, tercer 1, tretzena d'aquesta Llei. En tot cas, les societats a què es refereix aquest article han de portar comptabilitats separades de totes les activitats que duguin a terme fora del sector del gas natural i d'aquelles de qualsevol naturalesa que exerceixin a l'exterior.

CAPÍTOL III

Gestió tècnica del sistema de gas natural

Article 64. *Normes de gestió tècnica del sistema.*

1. El Ministeri d'Indústria i Energia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia i el Comitè de Seguiment del Sistema Gasista, ha d'aprovar la normativa de gestió tècnica del sistema, que ha de tenir per objecte propiciar el funcionament tècnic correcte del sistema gasista i garantir la continuïtat, la qualitat i la seguretat del subministrament de gas natural, coordinant l'activitat de tots els transportistes.

2. La normativa de gestió tècnica del sistema a què es refereix l'apartat anterior ha de regular, com a mínim, els aspectes següents:

a) Els mecanismes per garantir el nivell necessari de proveïment de gas natural del sistema a curt i mitjà termini i el manteniment de les existències mínimes de seguretat.

b) Els procediments de coordinació que garanteixin l'explotació i el manteniment correctes de les instal·lacions de regasificació, emmagatzemament i transport, d'acord amb els criteris de fiabilitat i seguretat necessaris, i fer específicament la previsió de plans d'actuació per a la reposició del servei en cas de fallades generals en el subministrament de gas natural.

c) Els procediments de control de les entrades i sortides de gas natural cap al sistema gasista nacional o des del sistema gasista nacional.

d) El procediment de càlcul del balanç diari de cada subjecte autoritzat per introduir gas natural en el sistema.

e) El procediment de gestió i ús de les interconnexions internacionals.

f) El procediment sobre les mesures a adoptar en cas de situacions d'emergència i desproveïment.

3. Els transportistes, i en especial els titulars dels subsistemes de transport, han de proposar les normes de gestió tècnica del sistema al qual es refereix l'apartat 1 d'aquest article, i les han d'aplicar respectant, en tot cas, els principis d'objectivitat, transparència i no-discriminació.

Article 65. *Comitè de Seguiment del Sistema Gasista.*

Per vetllar per la transparència de les variables bàsiques del sistema, es crea el Comitè de Seguiment del Sistema Gasista, de què formen part els transportistes, els distribuïdors, els comercialitzadors i els consumidors.

L'organització, la composició i les funcions del Comitè de Seguiment del Sistema Gasista s'han d'establir per reglament.

CAPÍTOL IV

Regasificació, transport i emmagatzemament de gas natural

Article 66. *La xarxa de transport secundari de combustibles gasosos.*

1. La xarxa de transport secundari de gas natural està constituïda pels gasoductes de pressió màxima de disseny compresa entre 60 i 16 bars, les estacions de compressió, les estacions de regulació i mesura.

Així mateix, es consideren elements constitutius de la xarxa de transport tots els actius de comunicacions, proteccions, control, serveis auxiliars, terrenys, edificacions i altres elements auxiliars, necessaris per al funcionament adequat de les instal·lacions específiques de la xarxa de transport definida més amunt.

2. Els transportistes són responsables del desenvolupament i l'ampliació de la xarxa de transport definida en aquest article, de manera que garanteixi el manteniment i la millora d'una xarxa configurada amb criteris homogenis i coherents.

3. S'han d'establir totes les normes tècniques necessàries per garantir la fiabilitat del subministrament de gas i de les instal·lacions de la xarxa de transport i de les que s'hi connectin. Aquestes normes han de tendir a garantir la protecció i la seguretat de les persones i els seus béns, la qualitat i la fiabilitat del seu funcionament, la unificació de les condicions dels subministraments, la prestació d'un bon servei, i han de ser objectives i no discriminatòries.

Article 67. *Autoritzacions administratives.*

1. Requereixen autorització administrativa prèvia, en els termes que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament, la construcció, l'explotació, la modificació i el tancament de les instal·lacions de la xarxa bàsica i les xarxes de transport que assenyala l'article 59, sens perjudici del règim jurídic aplicable als emmagatzemaments subterranis d'acord amb el títol II d'aquesta Llei.

La transmissió d'aquestes instal·lacions ha de ser comunicada a l'autoritat concedent de l'autorització original.

L'autorització administrativa de tancament d'una instal·lació pot imposar al titular l'obligació de procedir a desmantellar-la.

Les autoritzacions de construcció i explotació dels gasoductes de transport objecte de planificació obligatòria, d'acord amb l'article 4 d'aquesta Llei, han de ser atorgades mitjançant un procediment que asseguri la concurrència, promogut i resolt per l'autoritat competent.

2. Els sol·licitants d'autoritzacions per a les instal·lacions de gas esmentades a l'apartat 1 d'aquest article han d'acreditar suficientment els requisits següents:

- Les condicions tècniques i de seguretat de les instal·lacions proposades.
- El compliment adequat de les condicions de protecció del medi ambient.
- L'adequació de l'emplaçament de la instal·lació al règim d'ordenació del territori.
- La seva capacitat legal, tècnica i econòmic-financera per dur a terme el projecte.

Els sol·licitants han de tenir la forma de societat mercantil de nacionalitat espanyola o, si s'escau, d'un altre Estat membre de la Unió Europea amb establiment permanent a Espanya.

3. Les autoritzacions a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article són atorgades per l'Administració competent, sens perjudici de les concessions i les autoritzacions sobre protecció del domini públic que siguin necessàries, d'acord amb altres disposicions que siguin aplicables, la legislació sectorial corresponent i en especial les relatives a l'ordenació del territori, l'urbanisme i el medi ambient.

El procediment i l'atorgament de l'autorització inclou el tràmit d'informació pública.

Atorgada l'autorització i als efectes de garantir el compliment de les seves obligacions, el titular ha de constituir una garantia d'aproximadament un 2 per 100 del pressupost de les instal·lacions.

L'autorització en cap cas no s'entén concedida en règim de monopoli ni concedeix drets exclusius.

La falta de resolució expressa de les sol·licituds d'autorització a què es refereix aquest article té efectes desestimadoris. En tot cas, es pot interposar recurs ordinari davant l'autoritat administrativa corresponent.

4. Les autoritzacions d'instal·lació de transport han de contenir tots els requisits que hagin de ser observats en la seva construcció i explotació.

Quan les instal·lacions autoritzades s'hagin de connectar a instal·lacions ja existents d'un altre titular, aquest ha de permetre la connexió en les condicions que s'estableixin per reglament.

5. L'incompliment de les condicions i els requisits establerts en les autoritzacions o la variació substancial dels pressupostos que n'hagin determinat l'atorgament poden donar lloc a la seva revocació.

L'Administració competent ha de denegar l'autorització quan no es compleixin els requisits previstos legalment o l'empresa no garanteixi la capacitat legal, tècnica i econòmica necessària per emprendre l'activitat proposada.

Article 68. *Obligacions dels titulars d'autoritzacions per a la regasificació, el transport i l'emmagatzemament de gas natural.*

Els titulars d'autoritzacions administratives per a la regasificació de gas natural líquid i per al transport i l'emmagatzemament de gas natural tenen les obligacions següents:

- Dur a terme les seves activitats en la forma autoritzada i conforme a les disposicions aplicables, i prestar el servei de manera regular i contínua, amb els nivells de qualitat que es determinin i mantenint les instal·lacions en les condicions de conservació i idoneïtat tècnica adequades, seguint, si s'escau, les instruccions impartides per l'Administració competent.
- Fer les adquisicions de gas natural necessàries per atendre les peticions de subministrament d'altres

transportistes, així com dels distribuïdors connectats a les seves xarxes.

c) Facilitar l'ús de les seves instal·lacions per als moviments de gas resultants del que disposa aquesta Llei, i admetre la utilització de totes les seves instal·lacions per tots els subjectes autoritzats, en condicions no discriminatòries, d'acord amb les normes tècniques.

d) Estar inscrits al Registre administratiu d'instal·lacions de transportistes de gas.

e) Concertar els contractes de regasificació, emmagatzemament i transport amb els que tinguin dret d'accés a les seves instal·lacions.

f) Proporcionar a qualsevol altra empresa que dugui a terme activitats d'emmagatzemament, transport i distribució, prou informació per garantir que el transport i l'emmagatzemament de gas es pugui produir de manera compatible amb el funcionament segur i eficaç de la xarxa interconnectada.

g) Proporcionar la informació amb el detall i la freqüència amb què sigui requerida de part de l'Administració competent i comunicar al Ministeri d'Indústria i Energia els contractes d'accés a les seves instal·lacions que subscriuguin. Així mateix, han de comunicar a les administracions autonòmiques els contractes d'accés a les seves instal·lacions quan aquestes instal·lacions estiguin situades totalment o parcialment en aquesta comunitat autònoma i el contractant d'aquests serveis sigui un consumidor qualificat, un comercialitzador o un transportista amb instal·lacions en aquesta comunitat autònoma.

Article 69. *Drets dels titulars d'instal·lacions de regasificació, transport i emmagatzemament de gas natural.*

Els titulars d'instal·lacions de regasificació, transport i emmagatzemament tenen dret al reconeixement per part de l'Administració d'una retribució per l'exercici de les seves activitats dins el sistema gasista en els termes que estableix el capítol VII d'aquest títol de la present Llei.

Així mateix, poden exigir que les instal·lacions connectades a les de la seva propietat compleixin les condicions tècniques establertes i es facin servir de manera adequada.

Article 70. *Accés a les xarxes de transport.*

1. Els titulars de les instal·lacions han de permetre'n la utilització als consumidors qualificats, als comercialitzadors i als transportistes que compleixin les condicions exigides, mitjançant la contractació separada o conjunta dels serveis de transport, regasificació i emmagatzemament, sobre la base de principis de no-discriminació, transparència i objectivitat. El preu per l'ús de les xarxes de transport és determinat pels peatges aprovats per reglament.

2. S'han de regular per reglament les condicions d'accés de tercers a les instal·lacions, les obligacions i els drets dels titulars de les instal·lacions relacionades amb l'accés de tercers, així com les dels consumidors qualificats, comercialitzadors i transportistes. Així mateix, s'ha de definir el contingut mínim dels contractes.

3. Es pot denegar l'accés a la xarxa en cas de capacitat insuficient o quan l'accés a la xarxa impedeixi el compliment de les obligacions de subministrament que s'hagin imposat o per dificultats econòmiques i financeres greus que es puguin derivar de l'execució dels contractes de compra obligatòria, en les condicions i amb el procediment que s'estableixi per reglament seguint els criteris de la legislació uniforme comunitària que es disposin.

4. Així mateix, amb la conformitat prèvia de la Comissió Nacional de l'Energia, es pot denegar l'accés a la xarxa quan l'empresa subministradora de gas, directament o per mitjà d'acords amb altres empreses subministradores, o les empreses a què estigui vinculada qualsevol d'aquestes, radiquin en un país en què no estiguin reconeguts drets anàlegs i es consideri que pot resultar una alteració del principi de reciprocitat per a les empreses a les quals es requereix l'accés, això sens perjudici dels criteris que s'han de seguir respecte d'empreses d'estats membres de la Unió Europea d'acord amb la legislació uniforme en la matèria que aquesta estableixi.

Article 71. *Registre administratiu d'instal·lacions de transportistes de gas.*

Es crea, al Ministeri d'Indústria i Energia, el Registre administratiu d'instal·lacions de transportistes de gas, en què han d'estar inscrites totes les instal·lacions de transport, emmagatzemament i regasificació que hagin estat autoritzades i les condicions d'aquestes autoritzacions. Amb l'informe previ de les comunitats autònomes, s'ha d'establir, per reglament, l'organització, i el procediment d'inscripció i comunicació de dades al Registre administratiu d'instal·lacions de transportistes de gas.

Les comunitats autònomes amb competències en la matèria poden crear i gestionar els registres territorials corresponents en què han d'estar inscrites totes les instal·lacions ubicades en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma.

CAPÍTOL V

Distribució de combustibles gasosos per canalització

Article 72. *Regulació de la distribució.*

1. La distribució de combustibles gasosos es regeix per aquesta Llei, per les seves normes de desplegament i per la normativa que dictin les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències. El Govern també ha d'establir la normativa que es requereixi en matèria de coordinació, funcionament i retribució del sistema.

2. L'ordenació de la distribució té per objecte establir i aplicar principis comuns que garanteixin la seva relació adequada amb les activitats gasistes restants, determinar les condicions de la circulació de gas per aquestes xarxes, establir la igualtat suficient entre els qui exerceixen l'activitat a tot el territori i fixar condicions comunes equiparables a tots els usuaris.

Article 73. *Autorització d'instal·lacions de distribució de gas natural.*

1. Es consideren instal·lacions de distribució de gas natural els gasoductes amb pressió màxima de disseny igual o inferior a 16 bars i aquells altres que, amb independència de la seva pressió màxima de disseny, tinguin per objecte conduir el gas al consumidor partint d'un gasoducte de la xarxa bàsica o de transport secundari, incloent-hi les instal·lacions existents entre la xarxa de transport i els punts de subministrament.

2. Estan subjectes a autorització administrativa prèvia, en els termes que estableixen aquesta Llei i les disposicions de desplegament, la construcció, la modificació, l'explotació i el tancament de les instal·lacions de distribució de gas natural, amb independència de la seva destinació o ús.

La transmissió d'aquestes instal·lacions ha de ser comunicada a l'autoritat concedent de l'autorització original.

L'autorització administrativa de tancament d'una instal·lació pot imposar al seu titular l'obligació de procedir a desmantellar-la.

3. Els sol·licitants d'autoritzacions per a les instal·lacions de gas esmentades a l'apartat anterior han d'acreditar suficientment el compliment dels requisits següents:

a) Les condicions tècniques i de seguretat de les instal·lacions proposades.

b) El compliment adequat de les condicions de protecció del medi ambient.

c) L'adequació de l'emplaçament de la instal·lació al règim d'ordenació del territori.

d) La seva capacitat legal, tècnica i econòmic-financera per dur a terme el projecte.

e) Els sol·licitants han de tenir la forma de societat anònima de nacionalitat espanyola o, si s'escau, d'un altre Estat membre de la Unió Europea amb establiment permanent a Espanya.

4. Les autoritzacions a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article són atorgades per l'Administració competent, sens perjudici de les concessions i les autoritzacions que siguin necessàries, d'acord amb altres disposicions que siguin aplicables, la legislació sectorial corresponent i, en especial, les relatives a l'ordenació del territori i al medi ambient.

El procediment d'autorització inclou el tràmit d'informació pública i la forma de resolució en cas de concurrència de dues sol·licituds d'autorització o més.

Atorgada l'autorització i als efectes de garantir el compliment de les seves obligacions, el titular ha de constituir una garantia d'aproximadament el 2 per 100 del presupost de les instal·lacions.

L'autorització en cap cas no s'entén concedida en règim de monopoli ni concedeix drets exclusius.

La falta de resolució expressa de les sol·licituds d'autorització a què es refereix aquest article té efectes desestimadors. En tot cas, es pot interposar un recurs ordinari davant l'autoritat administrativa corresponent.

5. Les autoritzacions d'instal·lacions de distribució han de contenir tots els requisits que hagin de ser observats en la seva construcció i explotació, la delimitació de la zona en què s'ha de prestar el subministrament, els compromisos d'expansió de la xarxa en aquesta zona que ha d'assumir l'empresa sol·licitant i, si s'escau, el termini per a l'execució d'aquestes instal·lacions i la seva caracterització.

Quan les instal·lacions autoritzades s'hagin de connectar a instal·lacions ja existents d'un altre titular, aquest ha de permetre la connexió en les condicions que s'estableixin per reglament.

6. L'incompliment de les condicions, els requisits establerts en les autoritzacions o la variació substancial dels pressupostos que n'hagin determinat l'atorgament poden donar lloc a la seva revocació.

L'Administració competent ha de denegar l'autorització quan no es compleixin els requisits previstos legalment o l'empresa no garanteixi la capacitat legal, tècnica i econòmica necessàries per emprendre l'activitat proposada.

7. Les autoritzacions de construcció i explotació d'instal·lacions de distribució poden ser atorgades mitjançant un procediment que asseguri la concurrència, promogut i resolt per l'Administració competent.

Article 74. *Obligacions dels distribuïdors de gas natural.*

Són obligacions dels distribuïdors de gas natural:

a) Efectuar el subministrament a tarifa a qualsevol peticionari i ampliar-lo a qualsevol abonat que ho sol·liciti, sempre que hi hagi capacitat per a això i sempre que el lloc on s'hagi de fer el lliurament del gas estigui comprès dins l'àmbit geogràfic de l'autorització. A aquest efecte, s'ha de subscriure la pòlissa d'abonament corresponent o, si s'escau, el contracte de subministrament.

b) Fer les adquisicions de gas necessàries per dur a terme el subministrament.

c) Exercir les activitats en la forma autoritzada i d'acord amb les disposicions aplicables; subministrar gas als consumidors de manera regular i continuada, seguint les instruccions que dicti l'Administració competent en relació amb l'accés de tercers a les xarxes de distribució, quan sigui procedent, amb els nivells de qualitat que es determinin i mantenint les instal·lacions en les condicions adequades de conservació i idoneïtat tècnica.

d) Procedir a l'ampliació de les instal·lacions de distribució, en l'àmbit geogràfic de la seva autorització, quan sigui necessari per atendre noves demandes de subministrament de gas, sens perjudici del que resulti de l'aplicació del règim que s'estableixi per reglament per a les connexions de servei.

Quan hi hagi diversos distribuïdors que tinguin instal·lacions susceptibles de ser ampliadades per atendre nous subministraments i cap d'ells no decideixi fer-ho, l'Administració competent ha de determinar quin d'aquests distribuïdors ha de fer la ampliació, atenent les seves condicions.

e) Concertar els contractes d'accés a tercers a la xarxa de gas natural en les condicions que es determinin per reglament.

f) Proporcionar a les empreses de transport, emmagatzemament i comercialització de gas natural la informació suficient per garantir que el transport de gas es pugui dur a terme de manera compatible amb el funcionament segur i eficaç del sistema.

g) Comunicar a l'Administració competent que hagi atorgat les autoritzacions d'instal·lacions, les modificacions rellevants de la seva activitat perquè aquesta remeti la informació al Ministeri d'Indústria i Energia, als efectes de determinar les tarifes i fixar-ne del règim de retribució.

h) Comunicar a l'Administració competent, perquè aquesta remeti al Ministeri d'Indústria i Energia la informació que es determini sobre preus, consums, facturació i condicions de venda aplicables als consumidors, i el volum corresponent per categories de consum, així com qualsevol informació relacionada amb l'activitat que exerceixin dins el sector gasista. Així mateix, han de comunicar a cada comunitat autònoma tota la informació que els sigui requerida per aquesta, relativa al seu àmbit territorial.

i) Estar inscrits en el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats de combustibles gasosos per canalització a què es refereix aquest títol.

j) Dur a terme les connexions de servei i les connexions de nous usuaris d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

k) Procedir al mesurament dels subministraments en la forma que es determini per reglament, i preservar-ne, en tot cas, l'exactitud i l'accessibilitat als aparells corresponents per facilitar-ne el control de les administracions competents.

Article 75. Drets dels distribuïdors.

1. Els distribuïdors tenen dret a adquirir gas natural del transportista a la xarxa del qual estiguin connectats al preu de cessió, que ha de ser establert d'acord amb el que disposa el capítol VII d'aquest títol per al subministrament a clients a tarifes autoritzades.

2. També tenen dret a obtenir la remuneració que correspongui de conformitat amb el que disposa el capítol VII d'aquest títol.

Article 76. Accés a les xarxes de distribució de gas natural.

1. Els titulars de les instal·lacions de distribució han de permetre que els consumidors qualificats i els comercialitzadors que compleixin les condicions exigides la utilitzin, sobre la base de principis de no-discriminació, transparència i objectivitat. El preu per a l'ús de xarxes de distribució és determinat pels peatges aprovats administrativament.

2. El distribuïdor només pot denegar l'accés a la xarxa en cas que no disposi de la capacitat necessària. La denegació ha de ser motivada. La falta de capacitat necessària només es pot justificar per criteris de seguretat, regularitat o qualitat dels subministraments, atenent les exigències que a aquests efectes s'estableixin per reglament.

3. Les condicions de l'accés de tercers a les instal·lacions, les obligacions i els drets dels titulars de les instal·lacions relacionades amb l'accés de tercers i dels consumidors qualificats, comercialitzadors i distribuïdors s'han de regular per reglament. Així mateix, s'han de definir els criteris dels contractes.

Article 77. Distribució d'altres combustibles gasosos.

1. Es consideren instal·lacions de distribució d'altres combustibles gasosos, les plantes de fabricació de gasos combustibles a què fa referència l'article 56, les instal·lacions d'emmagatzemament de gasos líquats del petroli destinades al subministrament d'aquests per canalització i els gasoductes necessaris, per al subministrament des de les plantes o els emmagatzemaments anteriors fins als consumidors finals.

2. L'autorització d'aquestes instal·lacions es regeix pel que disposa l'article 73, i s'ha de valorar la conveniència de dissenyar i construir les instal·lacions compatibles per a la distribució de gas natural. Aquestes tenen les obligacions i els drets que estableixen els articles 74 i 75 d'aquesta Llei, amb l'excepció de les obligacions relatives a l'accés de tercers a les instal·lacions i del dret a adquirir gas natural al preu de cessió.

3. Les empreses titulars de les instal·lacions que regula aquest article tenen dret a transformar-les si compleixen les condicions tècniques de seguretat que siguin aplicables, per a la seva utilització amb gas natural. Per això han de sol·licitar l'autorització corresponent a l'Administració que concedeix l'autorització, i s'han de sotmetre a tot el que disposa per a les instal·lacions de distribució de gas natural.

Article 78. Línies directes.

1. S'entén per línia directa un gasoducte per a gas natural complementari de la xarxa interconnectada per a subministrament a un consumidor.

2. Els consumidors qualificats poden construir línies directes l'ús de les quals queda exclòs del règim retributiu que per a les activitats de transport i distribució estableix aquesta Llei.

3. La construcció de línies directes queda exclosa de l'aplicació de les disposicions en matèria d'expropiació i servituds que estableix aquesta Llei, i s'ha de sotmetre a l'ordenament jurídic general.

L'obertura a tercers de l'ús de la línia exigeix que quedi integrada al sistema gasista de conformitat amb el que es disposi per reglament.

CAPÍTOL VI**Subministrament de combustibles gasosos****Article 79. Subministrament.**

1. El subministrament de combustibles gasosos, l'han de fer els distribuïdors quan es tracti de consumidors en règim de tarifa, o els comercialitzadors en el cas dels consumidors qualificats.

2. Els subministraments als consumidors en règim de tarifa es regeixen per una pòlissa d'abonament o un contracte aprovats mitjançant real decret, que pot tenir en compte la situació d'aquells que pel seu volum de consum o condicions de subministrament requereixin un tractament contractual específic.

3. El subministrament a consumidors es regula per reglament atenent, com a mínim, els aspectes següents:

a) Les modalitats i les condicions de subministrament als consumidors.

b) Els termes en què s'ha de fer efectiva l'obligació de subministrament, les causes i els procediments de denegació, suspensió o privació del subministrament.

c) El règim de verificació i inspecció de les instal·lacions receptores dels consumidors.

d) El procediment de mesurament del consum mitjançant la instal·lació d'aparells de mesura i la verificació d'aquests aparells.

e) El procediment i les condicions de facturació i cobrament dels subministraments i serveis efectuats.

Article 80. Comercialitzadors de gas natural.

Les persones jurídiques que vulguin actuar com a comercialitzadores han de comptar amb l'autorització administrativa prèvia, que ha de tenir caràcter reglat i ha de ser atorgada per l'Administració competent, atenent el compliment dels requisits que s'estableixin per reglament, entre els quals s'han d'incloure, en tot cas, la capacitat legal, tècnica i econòmica suficient del sol·licitant. La sol·licitud d'autorització administrativa per actuar com a comercialitzador ha d'especificar l'àmbit territorial en què es pretengui exercir l'activitat.

L'autorització en cap cas no s'entén concedida en règim de monopoli, ni concedeix drets exclusius.

Article 81. Obligacions dels comercialitzadors.

Són obligacions dels comercialitzadors, les següents:

a) Estar inscrits en el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats, que estableix aquesta Llei a aquest efecte.

b) Complir les obligacions de manteniment d'existències mínimes de seguretat i diversificació de subministraments que estableix el capítol VIII.

c) Dur a terme l'exercici de la seva activitat de manera coordinada amb el transportista o distribuïdor.

d) Garantir la seguretat del subministrament de gas natural als clients subscriuint els contractes de regasificació de gas natural líquat de transport i d'emmagatzemament que siguin necessaris.

e) Remetre la informació periòdica que es determini per reglament a l'Administració competent perquè, quan sigui procedent, sigui comunicada al Ministeri d'Indústria i Energia. Així mateix, remetre a les comunitats autònomes la informació relativa al seu àmbit territorial que els sigui reclamada de manera específica.

Article 82. *Drets dels comercialitzadors.*

Els comercialitzadors tenen els drets següents:

- a) Fer adquisicions de gas en els termes que estableix el capítol II d'aquest títol.
- b) Vendre gas natural als consumidors qualificats i a altres comercialitzadors autoritzats en condicions pactades lliurement.
- c) Accedir a les instal·lacions de tercers en els termes que estableix aquest títol.

Article 83. *Obligacions i drets dels distribuïdors i els comercialitzadors en relació amb el subministrament.*

1. Són obligacions dels distribuïdors, en relació amb el subministrament de combustibles gasosos, les següents:

- a) Atendre, en condicions d'igualtat, les demandes de nous subministraments de gas a les zones en què operin i formalitzar els contractes de subministrament d'acord amb el que estableix l'Administració.
- S'han de regular per reglament les condicions i el procediment per a l'establiment de connexions de serveis i la connexió de nous usuaris a les xarxes de distribució.
- b) Procedir al mesurament dels subministraments en la forma que es determini per reglament, i preservar-ne, en tot cas, l'exactitud i l'accessibilitat als aparells corresponents per facilitar-ne el control de les administracions competents.
- c) Aplicar als consumidors la tarifa que els correspongui.
- d) Informar els consumidors en l'elecció de la tarifa que els convingui més, i en totes les qüestions que puguin sol·licitar en relació amb el subministrament de gas.
- e) Posar en pràctica els programes de gestió de la demanda aprovats per l'Administració.
- f) Procurar fer un ús racional de l'energia.
- g) Adquirir el gas necessari per a l'exercici de les seves activitats.
- h) Mantindre un sistema operatiu que assegurï l'atenció permanent i la resolució de les incidències que, amb caràcter d'urgència, es puguin presentar a les xarxes de distribució i a les instal·lacions receptores dels consumidors a tarifa.
- i) Fer les proves prèvies al subministrament que es defineixin per reglament.
- j) Fer visites d'inspecció a les instal·lacions receptores existents, amb la periodicitat definida per reglament.

2. Són obligacions dels comercialitzadors en relació amb el subministrament:

- a) Procedir, directament o per mitjà del distribuïdor corresponent, al mesurament dels subministraments en la forma que es determini per reglament, i a preservar, en tot cas, l'exactitud del mesurament i l'accessibilitat als aparells corresponent, per facilitar-ne el control de les administracions competents.
- b) Posar en pràctica els programes de gestió de la demanda aprovats per l'Administració.
- c) Procurar fer un ús racional de l'energia.

d) Adquirir el gas necessari per a l'exercici de les seves activitats.

e) Facilitar als clients la informació i l'assessorament que puguin sol·licitar en relació amb el subministrament de gas.

f) Fer les proves prèvies al subministrament que es defineixin per reglament.

g) Fer visites d'inspecció a les instal·lacions receptores existents, amb la periodicitat definida per reglament.

3. Els distribuïdors i els comercialitzadors tenen dret a:

- a) Exigir que les instal·lacions i els aparells receptors dels usuaris reuneixin les condicions tècniques i de construcció que es determinin, així com el bon ús de les instal·lacions i el compliment de les condicions establertes perquè el subministrament es produeixi sense deteriorar-ne o degradar-ne de la qualitat per a altres usuaris.
- b) Facturar i cobrar el subministrament efectuat.
- c) Sol·licitar la verificació del bon funcionament dels equips de mesurament de subministraments.

4. Sens perjudici de la responsabilitat que es deriva de les obligacions que corresponen als distribuïdors i comercialitzadors de conformitat amb el que preveu aquest article, els titulars d'instal·lacions receptores de gas natural o instal·lacions per a consum són responsables del seu manteniment correcte en les condicions tècniques i de seguretat que siguin exigibles.

5. Es crea, al Ministeri d'Indústria i Energia, el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats de combustibles gasosos per canalització. Amb l'informe previ de les comunitats autònomes, se n'estableixen, per reglament, l'organització, així com els procediments d'inscripció i comunicació de dades a aquest Registre.

Les comunitats autònomes amb competències en la matèria poden crear i gestionar els registres territorials corresponents.

Article 84. *Programes de gestió de la demanda.*

1. Els distribuïdors i els comercialitzadors, en coordinació amb els diversos agents que actuen sobre la demanda, poden desenvolupar programes d'actuació que, mitjançant una gestió adequada de la demanda gasista, millorin el servei prestat als usuaris i l'eficiència i l'estalvi energètics.

2. Sens perjudici d'això, les administracions públiques poden adoptar mesures que promoguin la millora del servei als usuaris i l'eficiència i l'estalvi energètics, directament o per mitjà d'agents econòmics l'objecte dels quals sigui l'estalvi i la introducció de la major eficiència en l'ús final del gas natural.

Article 85. *Plans d'estalvi i eficiència energètica.*

L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències territorials respectives, mitjançant plans d'estalvi i eficiència energètica, poden establir les normes i els principis bàsics per potenciar les accions encaminades a la consecució de l'optimització dels rendiments dels processos de transformació de l'energia, inherents a sistemes productius o de consum.

Quan els plans esmentats d'estalvi i eficiència energètica estableixin accions promogudes amb fons públics, aquestes administracions poden exigir a les persones físiques o jurídiques participants la presentació d'una auditoria energètica dels resultats obtinguts.

Article 86. Qualitat del subministrament de combustibles gasosos.

1. El subministrament de combustibles gasosos, l'han de fer les empreses titulars d'autoritzacions previstes en aquesta Llei, de manera continuada quan així sigui contractat i amb les característiques que es determinin per reglament.

Per a això, les empreses gasistes han de comptar amb el personal i els mitjans necessaris per garantir la qualitat del servei exigida per les reglamentacions vigents.

Les empreses gasistes i, en particular, els distribuïdors i comercialitzadors han de promoure la incorporació de tecnologies avançades en el mesurament i per al control de la qualitat del subministrament de combustibles gasosos.

2. Si la baixa qualitat de la distribució d'una zona és continua, o pot produir conseqüències greus per als usuaris, o concorren circumstàncies especials que poden posar en perill la seguretat del servei gasista, l'Administració competent ha d'establir per reglament les directrius d'actuació, i n'ha d'establir l'execució i posada en pràctica, que han de dur a terme els distribuïdors per restablir la qualitat del servei.

3. Si es constata que la qualitat del servei individual prestat per l'empresa és inferior a l'exigible, s'han d'aplicar les reduccions en la facturació que abonon els usuaris, d'acord amb el procediment establert per reglament a aquest efecte.

Article 87. Potestat inspectora.

1. Els òrgans de l'Administració competent han de disposar, d'ofici o a instància d'una de les parts, la pràctica de totes les inspeccions i verificacions que siguin necessàries per comprovar la regularitat i continuïtat en la prestació del subministrament, i també per garantir la seguretat de les persones i els béns.

2. Les inspeccions a què fa referència el paràgraf anterior han de procurar, en tot moment, que es mantinguin les característiques dels combustibles gasosos subministrats dins els límits autoritzats oficialment.

Article 88. Suspensió del subministrament.

1. El subministrament de combustibles gasosos als consumidors només es pot suspendre quan consti aquesta possibilitat al contracte de subministrament, que mai no pot invocar problemes d'ordre tècnic o econòmic que ho dificultin, o per causes de força major o situacions que puguin derivar en amenaça per a la seguretat de les persones o les coses, llevat del que disposen els apartats següents.

En el cas de subministrament a consumidors qualificats, cal atènyer-se a les condicions de garantia de subministrament o suspensió que s'hagin pactat.

2. No obstant això, es pot suspendre temporalment quan això sigui imprescindible per al manteniment, la seguretat del subministrament, la reparació d'instal·lacions o la millora del servei. En tots aquests casos, la suspensió requereix l'autorització administrativa prèvia i la comunicació als usuaris en la forma que es determini per reglament.

3. En les condicions que es determinin per reglament, pot ser suspès el subministrament de combustibles gasosos per canalització als consumidors privats subjectes a tarifa quan hagin transcorregut dos mesos des que els hagi estat requerit de manera fefaent el pagament i no s'hagi fet efectiu. A aquests efectes, el requeriment s'ha d'efectuar per qualsevol mitjà que permeti tenir constància que l'interessat o el seu representant

l'han rebut, així com de la data, la identitat i el contingut del requeriment.

En el cas de les administracions públiques, si havent transcorregut dos mesos des que se'ls hagi requerit el pagament de manera fefaent i aquest no s'ha efectuat, es comencen a meritjar interessos, que han de ser equivalents a l'interès legal del diner incrementat en 1,5 punts. Si havent transcorregut quatre mesos des del primer requeriment, el pagament no s'ha fet efectiu, es pot interrompre el subministrament.

En cap cas no pot ser suspès el subministrament de combustibles gasosos per canalització a les instal·lacions els serveis de les quals hagin estat declarats essencials. S'han d'establir per reglament els criteris per determinar quins serveis han de ser entesos com a essencials. No obstant això, les empreses distribuïdores o comercialitzadores poden afectar els pagaments que percebin dels clients que tinguin subministraments vinculats a uns serveis declarats essencials en situació de morositat, a l'abonament de les factures corresponents als serveis esmentats, amb independència de l'assignació que el client, públic o privat, hagi atribuït a aquests pagaments.

4. Una vegada efectua el pagament del que deu el consumidor al qual se li ha suspès el subministrament, l'hi ha de ser reposat de manera immediata.

Article 89. Normes tècniques i de seguretat de les instal·lacions.

1. Les instal·lacions de producció, regasificació, emmagatzemament, transport i distribució de combustibles gasosos, instal·lacions receptores dels usuaris, equips de consum, i els elements tècnics i materials per a les instal·lacions de combustibles gasosos, s'han d'ajustar a les normes tècniques corresponents de seguretat i qualitat industrials, de conformitat amb el que preveu la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, sens perjudici del que preveu la normativa autonòmica corresponent.

2. Les reglamentacions tècniques en la matèria tenen per objecte:

- a) Protegir les persones i la integritat i funcionalitat dels béns que puguin resultar afectats per les instal·lacions.
- b) Aconseguir la regularitat necessària en els subministraments.
- c) Establir regles de normalització per facilitar la inspecció de les instal·lacions, impedir-ne una diversificació excessiva del material i unificar les condicions del subministrament.
- d) Obtenir la màxima racionalitat i el màxim aprofitament econòmic de les instal·lacions.
- e) Incrementar la fiabilitat de les instal·lacions i la millora de la qualitat dels subministraments de gas.
- f) Protegir el medi ambient i els drets i els interessos de consumidors i usuaris.
- g) Aconseguir els nivells adequats d'eficiència en l'ús del gas.

3. Sens perjudici de les autoritzacions restants que regula aquest títol, i als efectes que preveu aquest article, la construcció, l'ampliació o la modificació d'instal·lacions de gas requereix l'autorització administrativa corresponent en els termes que es disposi per reglament.

Les ampliacions de les xarxes de distribució, dins de cada zona autoritzada, poden ser objecte d'una autorització conjunta per a totes les projectades durant l'any.

Article 90. *Cobertura de riscos.*

El Govern, d'acord amb el que preveu l'article 30 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, ha d'adoptar les mesures i les iniciatives necessàries perquè s'estableixi l'obligatorietat de la cobertura dels riscos que, per a les persones i els béns, es puguin derivar de l'exercici de les activitats que regula aquest títol.

CAPÍTOL VII

Règim econòmic

Article 91. *Règim de les activitats que regula la Llei.*

1. Les activitats destinades al subministrament de combustibles gasosos han de ser retribuïdes econòmicament, tal com disposa aquesta Llei, amb càrrec a les tarifes, els peatges i els cànonns que determini el Govern i als preus abonats pels clients qualificats, si s'escau.

2. S'ha d'establir per reglament el règim econòmic dels drets per connexions de servei, lloguer de comptadors i altres costos necessaris vinculats a les instal·lacions. Els drets a pagar per les connexions de servei han de ser únics per a tot el territori de l'Estat, d'acord amb el cabal màxim que se sol·liciti i amb la ubicació del subministrament. Els ingressos per aquest concepte es consideren, a tots els efectes, retribució de l'activitat de distribució.

3. Les comunitats autònomes, respecte als distribuïdors que exerceixen la seva activitat en el seu àmbit territorial, han d'establir el règim econòmic dels drets d'alta, així com els altres costos derivats de serveis necessaris per atendre els requeriments de subministraments dels usuaris.

Article 92. *Criteris per determinar les tarifes, els peatges i els cànonns.*

1. Les tarifes, els peatges i els cànonns s'han d'establir de manera que la seva determinació respongui en conjunt als criteris següents:

a) Assegurar la recuperació de les inversions efectuades pels titulars en el període de vida útil d'aquestes inversions.

b) Permetre una rendibilitat raonable dels recursos financers invertits.

c) Determinar el sistema de retribució dels costos d'explotació de manera que es promogui una gestió eficaç i una millora de la productivitat, que ha de repercutir en part als usuaris i als consumidors.

d) No produir distorsions entre el sistema de subministraments en règim de tarifes i el que se n'hagi exclòs.

2. El sistema per determinar les tarifes, els peatges i els cànonns es fixa per a períodes de quatre anys; l'últim any de vigència s'ha de procedir a fer-ne una revisió i adequació, si s'escau, a la situació prevista per al pròxim període.

3. Les empreses que duguin a terme les activitats que regula aquest títol han de facilitar al Ministeri d'Indústria i Energia tota la informació necessària per determinar les tarifes, els peatges i els cànonns. Aquesta informació també ha d'estar a disposició de les comunitats autònomes que ho sol·licitin, pel que fa al seu àmbit territorial.

Article 93. *Tarifes de combustibles gasosos.*

El ministre d'Indústria i Energia, mitjançant ordre ministerial, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha de dictar les disposicions necessàries per establir les tarifes de venda del gas natural, gasos manufacturats i gasos líquids del petroli per canalització per als consumidors finals, així com els preus de cessió de gas natural per als distribuïdors, i ha d'establir els valors concrets d'aquestes tarifes i aquests preus o un sistema per determinar-los i actualitzar-los de manera automàtica. Les tarifes de venda als usuaris tenen el caràcter de màximes i són úniques per a tot el territori nacional, sens perjudici de les seves especialitats.

Article 94. *Peatges i cànonns.*

1. El ministre d'Indústria i Energia, mitjançant ordre ministerial, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha de dictar les disposicions necessàries per establir els peatges i els cànonns dels serveis bàsics d'accés per tercers, i ha d'establir els valors concrets d'aquests peatges o un sistema per determinar-los i actualitzar-los de manera automàtica. Aquests peatges i cànonns dels serveis bàsics d'accés per tercers tenen el caràcter de màxims.

2. Els peatges i els cànonns corresponents a l'ús de les plantes de regasificació, emmagatzemament i xarxes de transport són únics, sens perjudici de les seves especialitats per nivells de pressió i de l'ús que se'n faci de la xarxa.

3. Els peatges corresponents a l'ús de les xarxes de distribució són únics i es determinen atenent els nivells de pressió i les característiques dels consums.

4. Les empreses transportistes i distribuïdores han de comunicar al Ministeri d'Indústria i Energia els peatges que apliquen efectivament. Aquesta informació també ha d'estar a disposició de les comunitats autònomes que ho sol·licitin pel que fa al seu àmbit territorial.

Les diferències entre els peatges màxims aprovats i els que, si s'escau, apliquin els transportistes i els distribuïdors per sota dels màxims, han de ser suportats per aquests.

5. El procediment d'imputació de les pèrdues de gas natural en què s'incurri en el transport i la distribució s'ha de determinar per reglament tenint en compte els nivells de pressió i les formes de consum.

Article 95. *Impostos i tributs.*

1. Les tarifes i els peatges aprovats per l'Administració per a cada categoria de consum no inclouen l'impost sobre el valor afegit.

En cas que les activitats gasistes siguin gravades amb tributs de caràcter autonòmic o local, la quota dels quals s'obtingui mitjançant regles no uniformes per al conjunt del territori nacional, al preu del gas resultant, o a la tarifa, se'ls pot incloure un suplement territorial que pot ser diferent per a cada comunitat autònoma.

2. A fi que hi hagi la màxima transparència en els preus del subministrament de gas, cal desglossar en la facturació a l'usuari, en la forma que es determini per reglament, com a mínim, els imports corresponents a la tarifa i els tributs que gravin el consum de gas, així com els suplementos territorials quan correspongui.

Article 96. Cobrament i liquidació de les tarifes i els preus.

Les tarifes de combustibles gasosos, les han de cobrar les empreses que duen a terme les activitats de distribució de gas mitjançant la seva venda als consumidors, i han de donar a les quantitats ingressades l'aplicació que sigui procedent d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

S'ha d'establir per reglament el procediment de pagament que han de seguir els consumidors qualificats per les seves adquisicions de gas natural. En tot cas, els consumidors qualificats han d'abonar, a més, els costos derivats de les activitats necessàries per al subministrament de combustibles gasosos i els costos de la diversificació i la seguretat del proveïment, si s'escau, en la proporció que els correspongui.

Article 97. Liberalització de preus.

1. Quan la situació del mercat ho faci recomanable, el Govern pot acordar la liberalització total o parcial de les tarifes, els peatges i els cànon que regula aquest capítol.

2. El Govern pot establir, excepcionalment, preus màxims de gas aplicables pels comercialitzadors a les vendes efectuades als consumidors qualificats quan la falta de desenvolupament del mercat gasista o situacions de domini de mercat ho facin aconsellable.

CAPÍTOL VIII

Seguretat de subministrament

Article 98. Seguretat de subministrament.

1. Els transportistes que incorporin gas al sistema estan obligats a mantenir unes existències mínimes de seguretat equivalents a trenta-cinc dies de les seves vendes fermes a distribuïdors per al subministrament a clients en règim de tarifes.

Els comercialitzadors de gas natural han de mantenir unes existències mínimes de seguretat equivalents a trenta-cinc dies de les seves vendes fermes.

Els consumidors qualificats que facin ús del dret d'accés i no rebin els subministraments d'un comercialitzador autoritzat, han de mantenir unes existències mínimes de seguretat corresponents a trenta-cinc dies dels seus consums fermes.

2. El subjecte obligat pot acomplir aquesta obligació amb gas de la seva propietat o llogant i contractant, si s'escau, els serveis d'emmagatzemament corresponents. El Ministeri d'Indústria i Energia, d'acord amb les disponibilitats del sistema, pot incrementar el nombre de dies d'emmagatzemament estratègic fins a un màxim equivalent a seixanta dies de vendes en ferm.

Article 99. Diversificació dels proveïments.

1. Els transportistes que incorporin gas al sistema i els comercialitzadors han de diversificar els aprovisionaments quan en la suma de tots ells la proporció dels provinents d'un mateix país sigui superior al 60 per 100.

El Ministeri d'Indústria i Energia ha de desplegar per reglament les condicions per al compliment d'aquesta obligació atenent la situació del mercat, i pot modificar el percentatge a què es refereix el paràgraf anterior, a l'alça o a la baixa, d'acord amb l'evolució dels mercats internacionals de gas natural.

2. En els termes que es determinin per reglament, el Ministeri d'Indústria i Energia pot exigir les mateixes

obligacions de diversificació d'aprovisionament que les que estableix el punt anterior als consumidors qualificats per la part del seu consum no adquirit a comercialitzadors quan, per volum i origen, puguin incidir negativament en el balanç de proveïments al mercat nacional.

3. Està eximit de l'obligació de diversificació el proveïment del gas adquirit per atendre el consum d'instal·lacions que comptin amb subministraments alternatius garantits d'un altre combustible.

Article 100. Control per l'Administració.

L'Administració competent pot inspeccionar el compliment dels requisits i les condicions de seguretat i diversificació que estableixen els articles anteriors, i sol·licitar, si s'escau, tota la informació que sigui necessària.

Article 101. Situacions d'emergència.

1. El Govern ha d'establir, per a situacions d'emergència, les condicions en què es pot fer ús de les reserves estratègiques de gas natural a què es refereix aquest títol, pels obligats a fer-ne el manteniment.

2. El Govern en situacions d'escassetat de subministrament o en aquelles en què pugui estar amenaçada la seguretat de persones, aparells o instal·lacions o la integritat de la xarxa pot adoptar en l'àmbit, amb la durada i les excepcions que es determinin, entre altres, alguna o algunes de les mesures següents:

- a) Limitar o modificar temporalment el mercat del gas.
- b) Establir obligacions especials en matèria d'existències mínimes de seguretat de gas natural.
- c) Suspendre o modificar temporalment els drets d'accés.
- d) Modificar les condicions generals de regularitat en el subministrament amb caràcter general o referit a determinades categories de consumidors.
- e) sotmetre a autorització administrativa les vendes de gas natural per al seu consum a l'exterior.
- f) Qualsevol altra mesura que pugui ser recomanada pels organismes internacionals en què Espanya sigui part o que es determinin en aplicació dels convenis en què es participi.

En relació amb aquestes mesures, també s'ha de determinar el règim retributiu aplicable a les activitats que siguin afectades per les mesures adoptades i garantir, en tot cas, un repartiment equilibrat dels costos.

Article 102. Ocupació del domini públic, patrimonial i de les zones de servitud pública.

1. Els titulars de concessions, permisos o autoritzacions als quals es refereix l'article 103.2 d'aquesta Llei, i en els mateixos casos que preveu, tenen dret a l'ocupació del domini públic, patrimonial i de les zones de servitud pública.

2. L'autorització d'ocupació concreta del domini públic, patrimonial i de les zones de servitud pública ha de ser acordada per l'òrgan competent de l'Administració pública titular d'aquells béns o drets.

Les condicions i els requisits que estableixin les administracions titulars dels béns i els drets per a la seva ocupació han de ser, en tot cas, transparents i no discriminatòries.

3. Sens perjudici de l'aplicació del que s'ha assenyalat als apartats anteriors, en les autoritzacions d'ocupació de béns o drets de titularitat local, és aplicable el que disposa la legislació de règim local.

TÍTOL V

Drets d'ocupació del domini públic, expropiació forçosa, servituds i limitacions a la propietatArticle 103. *Declaració d'utilitat pública.*

1. Es declaren d'utilitat pública, als efectes d'expropiació forçosa i exercici de la servitud de pas, les instal·lacions següents:

a) Les instal·lacions i els serveis necessaris per a l'exercici de les activitats d'investigació i explotació a què es refereix el títol II.

b) Les instal·lacions de refinament, tant de nova construcció com les ampliacions de les existents, les instal·lacions de transport per oleoducte i d'emmagatzemament de productes petrolífers, així com la construcció d'altres mitjans fixos de transport d'hidrocarburs líquids i les seves instal·lacions d'emmagatzemament.

c) Les instal·lacions a què es refereix el títol IV d'aquesta Llei.

2. Els titulars de concessions, permisos o autoritzacions per a l'exercici d'aquestes activitats o per a la construcció, la modificació o l'ampliació d'instal·lacions necessàries per dur-les a terme tenen el benefici d'expropiació forçosa i de l'ocupació temporal dels béns i els drets que exigeixin les instal·lacions i els serveis necessaris, així com la servitud de pas i les limitacions de domini, en els casos en què sigui necessari per a vies d'accés, línies de conducció i distribució dels hidrocarburs, incloent-hi les necessàries per atendre la vigilància, la conservació i la reparació de les instal·lacions.

Article 104. *Sollicitud de reconeixement d'utilitat pública.*

1. Per al reconeixement de la utilitat pública de les instal·lacions a què es refereix l'article anterior, cal que l'empresa interessada ho sol·liciti incloent una relació concreta i individualitzada dels béns o els drets que el sol·licitant consideri d'expropiació necessària o ocupació.

2. La petició s'ha de sotmetre a informació pública i se n'ha de demanar informe als òrgans afectats.

3. Concloa la tramitació, el reconeixement de la utilitat pública ha de ser acordat pel Ministeri d'Indústria i Energia, si l'autorització de la instal·lació correspon a l'Estat, sens perjudici de la competència del Consell de Ministres en cas d'oposició d'òrgans o altres entitats de dret públic, o per l'organisme competent de les comunitats autònomes en els altres casos.

Article 105. *Efectes de la declaració d'utilitat pública.*

La declaració d'utilitat pública porta implícita en tot cas la necessitat d'ocupació dels béns o d'adquisició dels drets afectats, i implica l'ocupació urgent als efectes de l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954.

Article 106. *Dret supletori.*

Pel que fa a la matèria que regula aquest títol, és aplicable supletòriament el que disposen la legislació general sobre expropiació forçosa i el Codi civil quan sigui procedent.

Article 107. *Servituds i autoritzacions de pas.*

1. Les servituds i les autoritzacions de pas que d'acord amb el que disposa aquest capítol s'estableixin han

de gravar els béns aliens en la forma i amb l'abast que determina aquesta Llei i es regeix pel que disposen aquesta, les seves disposicions de desplegament i la normativa a què es refereix l'article anterior.

2. Les servituds i les autoritzacions de pas comprenen, si és procedent, l'ocupació del subsòl per instal·lacions i canalitzacions a la profunditat i amb les altres característiques que assenyalin els reglaments i les ordenances municipals.

3. Les servituds i les autoritzacions també comprenen el dret de pas i d'accés, i l'ocupació temporal del terreny o altres béns necessaris per atendre la vigilància, la conservació i la reparació de les instal·lacions i les conduccions.

4. Les condicions i les limitacions que s'han d'imposar en cada cas per raons de seguretat s'han d'aplicar d'acord amb els reglaments i les normes tècniques que es dictin a aquest efecte.

TÍTOL VI

Infraccions i sancionsArticle 108. *Infraccions.*

1. Són infraccions administratives les accions i les omissions que tipifiquen els articles següents.

2. Les infraccions administratives que estableix aquesta Llei s'entenen sens perjudici de les responsabilitats civils, penals o d'un altre ordre en què puguin incórrer els titulars de les empreses que exerceixen les activitats a què es refereixen.

Article 109. *Infraccions molt greus.*

1. Són infraccions molt greus:

a) La realització de les activitats que regula aquesta Llei o la construcció, l'ampliació, l'explotació o la modificació d'instal·lacions afectes a aquestes activitats sense la necessària concessió, autorització administrativa o inscripció al Registre corresponent, quan sigui procedent, o l'incompliment de les seves prescripcions i condicions quan posin en perill manifest les persones o els béns.

b) La utilització d'instruments, aparells o elements subjectes a la seguretat industrial sense complir les normes i les obligacions tècniques que per raons de seguretat hagin de reunir els aparells i les instal·lacions afectes a les activitats objecte d'aquesta Llei quan comportin perill o dany greu per a persones, béns o el medi ambient.

c) La negativa a subministrar gasos per canalització a consumidors en règim de tarifa d'acord amb el títol IV.

d) La negativa a admetre inspeccions o verificacions reglamentàries acordades en cada cas per l'Administració competent o l'obstrucció d'aquesta pràctica.

e) L'aplicació irregular de preus, tarifes o peatges dels que regula aquesta Llei.

f) Qualsevol manipulació fraudulenta destinada a alterar el preu o la qualitat dels productes petrolífers o dels gasos combustibles o el mesurament de les quantitats subministrades.

g) L'incompliment, per part dels operadors a l'engròs de productes petrolífers, de les obligacions que es dedueixen del que estableix l'apartat 3 de l'article 43.

h) La realització d'activitats incompatibles d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

i) La denegació o l'alteració injustificades de l'accés de tercers a instal·lacions en els casos que regula aquesta Llei.

j) L'incompliment de les instruccions de l'Administració competent quan en resulti un perjudici per al funcionament del sistema.

k) L'incompliment de la normativa sobre existències mínimes de seguretat que estableixen els títols III i IV, i l'incompliment de la normativa sobre diversificació de subministraments que estableix el títol IV quan suposin una alteració significativa d'aquests règims d'existències o diversificació, considerats, aquests incompliments, en períodes mensuals.

l) Les accions o omissions que impliquin incompliment de les mesures establertes pel Govern en aplicació del que preveu aquesta Llei sobre situacions d'escassetat de subministrament en els títols III i IV pels qui duguin a terme les activitats que regula aquesta Llei i tinguin una incidència apreciable en el subministrament esmentat.

2. També són infraccions molt greus les infraccions greus de l'article següent quan durant els tres anys anteriors a la comissió s'hagi imposat a l'infractor una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

Article 110. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus:

a) La realització de les activitats que regula aquesta Llei o la construcció, l'ampliació o la modificació d'instal·lacions afectes a aquestes activitats sense la concessió o autorització administrativa necessària o l'incompliment de les prescripcions i les condicions d'aquestes que no tinguin la consideració d'infracció molt greu d'acord amb l'article anterior.

b) La interrupció o suspensió injustificada de l'activitat que es dugui a terme mitjançant una concessió o una autorització administrativa.

c) La utilització d'instruments, aparells o elements subjectes a seguretat industrial sense complir les normes i les obligacions tècniques que per raons de seguretat hagin de reunir els aparells i les instal·lacions afectes a les activitats objecte d'aquesta Llei, quan no tingui la consideració d'infracció molt greu d'acord amb l'article anterior.

d) La negativa injustificada a subministrar productes petrolífers o gasos combustibles als consumidors i els usuaris als quals no siguin aplicables les tarifes aprovades administrativament.

e) L'incompliment de les obligacions formals que s'imposin als qui duguin a terme activitats de subministrament al públic de productes petrolífers o gasos combustibles per canalització en garantia dels drets dels consumidors i els usuaris.

f) La comercialització d'hidrocarburs líquids sota una imatge de marca que no correspongui amb l'origen i la identitat autèntics.

g) L'incompliment de la normativa sobre existències mínimes de seguretat que estableixen els títols III i IV, i l'incompliment de la normativa sobre diversificació de subministraments que estableix el títol IV, quan no constitueixin infracció molt greu d'acord amb l'article anterior, considerats, aquests incompliments, en períodes mensuals.

h) Les accions o les omissions que impliquin incompliment de les mesures establertes pel Govern en aplicació del que preveu aquesta Llei sobre situacions d'escassetat de subministrament en els títols III i IV pels qui duguin a terme les activitats que regula aquesta Llei i no tinguin una incidència apreciable en el subministrament esmentat.

i) L'incompliment de les instruccions de l'Administració competent quan no en resulti un perjudici per al funcionament del sistema.

j) La negativa ocasional i aïllada a proporcionar a l'Administració o la Comissió Nacional d'Energia la informació que reclamin d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

k) Els incompliments reiterats en les obligacions de tramesa d'informació i documentació.

Article 111. *Infraccions lleus.*

Constitueixen infraccions lleus les infraccions de preceptes d'observança obligada compreses en aquesta Llei que no constitueixin infracció greu o molt greu, d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.

Article 112. *Graduació de sancions.*

Per determinar les sancions corresponents, cal tenir en compte les circumstàncies següents:

a) El perill resultant de la infracció per a la vida i la salut de les persones, la seguretat de les coses i el medi ambient.

b) La importància del dany o el deteriorament causat.

c) Els perjudicis produïts en la continuïtat i la regularitat del subministrament a usuaris.

d) El grau de participació i el benefici obtingut.

e) La intencionalitat o la reiteració en la comissió de la infracció.

f) La reiteració per comissió, en el termini d'un any, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan hagi estat declarat així per resolució ferma.

Article 113. *Sancions.*

1. Les infraccions tipificades en els articles anteriors se sancionen:

a) Les infraccions molt greus, amb multa de 100.000.001 a 500.000.000 de pessetes.

b) Les infraccions greus, amb multa de 10.000.001 a 100.000.000 de pessetes.

c) Les infraccions lleus, amb multa de fins a 10.000.000 de pessetes.

2. Quan a conseqüència de la infracció s'obtingui un benefici quantificable, la multa pot assolir fins al doble del benefici obtingut.

3. La quantitat de les sancions es gradua atenent criteris de proporcionalitat i les circumstàncies que especifica l'article anterior.

4. La comissió d'una infracció molt greu pot comportar la revocació o la suspensió de l'autorització administrativa i la inhabilitació temporal consegüent per a l'exercici de l'activitat per un període màxim d'un any. La revocació o la suspensió de les autoritzacions, les ha d'acordar, en tot cas, l'autoritat competent per atorgar-les.

5. L'aplicació de les sancions que preveu aquest article s'entén sens perjudici d'altres responsabilitats legalment exigibles.

6. Les sancions imposades per infraccions molt greus, una vegada fermes, han de ser publicades en la forma que es determini per reglament.

A aquest efecte, l'Administració actuant ha de posar els fets en coneixement de l'Administració competent.

Article 114. *Multes coercitives.*

L'autoritat competent, amb independència de les sancions que corresponguin, pot imposar multes coercitives

en cas que prossegueixi la conducta infractora i en cas que no s'atengui el requeriment de cessació.

Les multes s'han d'imposar per un import que no pot superar el 20 per 100 de la multa fixada per a la infracció comesa.

Article 115. *Procediment sancionador.*

El procediment per a la imposició de sancions s'ha d'ajustar als principis dels articles 127 a 138 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i al que disposa el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora o la norma autonòmica corresponent, sens perjudici que s'estableixin per reglament especialitats de procediment per a la imposició de les sancions que preveu aquesta Llei.

Article 116. *Competències per imposar sancions.*

1. La competència per a la imposició de les sancions ha de ser determinada per la competència per autoritzar l'activitat en l'exercici de la qual s'hagi comès la infracció, o per la competència per autoritzar les instal·lacions corresponents.

2. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, les sancions molt greus han de ser imposades pel Consell de Ministres i les greus pel ministre d'Indústria i Energia. La imposició de les sancions lleus correspon al director general de l'Energia.

3. En l'àmbit de les comunitats autònomes, cal atènyer-se al que preveu la seva normativa pròpia.

Article 117. *Prescripció.*

Les infraccions molt greus que preveu aquest capítol prescriuen als tres anys de la seva comissió; les greus, als dos anys, i les lleus, als sis mesos.

Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen als tres anys; les imposades per faltes greus, als dos anys, i les imposades per faltes lleus, a l'any.

Disposició addicional primera. *Cànon de superfície.*

Els titulars de permisos d'investigació i de concessions d'explotació que regula el títol II estan obligats a pagar el cànon de superfície.

a) El cànon s'exigeix per hectàrea i any d'acord amb les escales següents:

Escala primera	Pessetes
<i>Permisos d'investigació</i>	
1. Durant el període de vigència del permís ...	10
2. Durant cada pròrroga	20

Escala segona	Pessetes
<i>Concessions d'explotació</i>	
1. Durant els cinc primers anys	250
2. Durant els cinc anys següents	700
3. Durant els cinc anys següents	1.850
4. Durant els cinc anys següents	2.300

Escala segona	Pessetes
5. Durant els cinc anys següents	1.850
6. Durant els cinc anys següents	950
7. Durant les pròrrogues	700

b) Els cànon de superfície especificats anteriorment es meriten a favor del titular del domini públic, el dia 1 de gener de cada any natural, pel que fa als permisos o les concessions existents en aquesta data, i han de ser satisfets durant el primer trimestre del mateix any.

c) Quan els permisos d'investigació o concessions d'explotació s'atorguin després de l'1 de gener, l'any de l'atorgament s'ha d'abonar com a cànon la part de les quotes anuals que proporcionalment correspongui mentre existeixi des de la data de l'atorgament fins al final de l'any natural. En aquests casos, el cànon es merita el dia de l'atorgament del permís o la concessió i ha de ser satisfet en el termini de noranta dies, a comptar d'aquesta data.

d) La modificació dels cànon de superfície s'ha d'efectuar per reial decret conjuntament amb els ministeris d'Indústria i Energia i d'Economia i Hisenda. La modificació s'ha de fer d'acord amb l'evolució del mercat en el sector de la investigació i l'explotació d'hidrocarburs.

Disposició addicional segona. *Extinció de les concessions del monopoli de petrolis.*

Queden extingides definitivament les concessions del monopoli de petrolis per al subministrament de gasolines i gasoils d'automoció mantingudes a l'empara del que disposa la disposició addicional primera de la Llei 34/1992, de 22 de desembre. Les activitats objecte de les concessions esmentades s'han de continuar portant a terme en la forma que regula el títol III.

Disposició addicional tercera. *Agents d'aparells assortidors i gestors d'estacions de servei.*

1. El antics agents d'aparells assortidors i gestors d'estacions de servei a què es refereixen les disposicions addicionals segona i tercera de la Llei 34/1992, de 22 de desembre, la relació de dret públic dels quals va quedar extingida, es poden mantenir en l'explotació del punt de venda en règim de subministrament de dret privat amb l'entitat que exerceixi la titularitat dominical de la instal·lació i els drets d'exclusiva de subministrament.

2. Mentre no es formalitzi per escrit un acord sobre les condicions de l'explotació del punt de venda i el subministrament de productes petrolífers amb el titular dominical de la instal·lació, s'han de continuar aplicant les condicions vigents en el moment de l'extinció de la relació de dret públic.

3. En tot cas, els antics agents i gestors tenen dret a mantenir-se en l'explotació pel termini restant al concedit inicialment i han de percebre una comissió per la venda dels productes per compte del titular de la instal·lació la quantitat de la qual no pot ser inferior a l'establerta en les relacions entre aquest titular i els comissionistes que explotin com a arrendataris altres instal·lacions de la seva propietat.

4. El cònjuge i els fills es poden subrogar en l'explotació en els casos i les condicions que preveu la normativa aplicable en les relacions transformades.

Disposició addicional quarta. *Autoritzacions concedides a l'empareda de la Llei 34/1992, de 22 de desembre.*

Les autoritzacions concedides en virtut del que estableix la Llei 34/1992, de 22 de desembre, o declarades «ex lege» per aquesta s'han de mantenir i tindran plens efectes sense necessitat de ratificació en el que no s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició addicional cinquena. *Instal·lacions petrolíferes per a ús de les Forces Armades.*

Les inspeccions i revisions de les instal·lacions petrolíferes per a ús de les Forces Armades, que estiguin ubicades dins la zona i les instal·lacions d'interès per a la defensa nacional, les han de fer els òrgans corresponents de les Forces Armades.

Disposició addicional sisena. *Extinció de concessions.*

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, totes les concessions per a activitats incloses en el servei públic de subministrament de gasos combustibles per canalització queden extingides.

Aquestes concessions queden substituïdes de ple dret per autoritzacions administratives de les que estableix el títol IV d'aquesta Llei, que habiliten el titular per a l'exercici de les activitats, mitjançant les instal·lacions corresponents, que constituïen l'objecte de les concessions extingides.

2. Les autoritzacions esmentades ho són per temps indefinit i queda expressament extingida la reversió d'instal·lacions a què es refereix l'article 7.c) de la Llei 10/1987, de 15 de juny.

Disposició addicional setena. *Transport marítim d'hidrocarburs líquids i sòlids.*

El transport marítim d'hidrocarburs s'ha d'ajustar en tot cas al règim que estableix la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, i al que disposa en la normativa de desplegament.

Disposició addicional vuitena. *Desestimació de resolucions.*

Les sol·licituds de resolucions administratives que s'hagin de dictar d'acord amb el que disposa aquesta Llei es poden entendre desestimades si no recau resolució expressa en el termini que a aquest efecte s'estableixi o es determini en les disposicions de desplegament.

Disposició addicional novena. *Actualització de l'import de les sancions.*

El Govern, per real decret, ha de procedir periòdicament a l'actualització de l'import de les sancions que estableix el títol VI tenint en compte les variacions dels índexs de preus al consum.

Disposició addicional desena. *Intervenció d'una empresa.*

1. Quan l'incompliment de les obligacions de les empreses que exerceixen les activitats i les funcions que regula aquesta Llei pugui afectar la continuïtat i la seguretat del subministrament d'hidrocarburs, i a fi de garantir-ne el manteniment, el Govern pot acordar la intervenció de l'empresa corresponent d'acord amb el que preveu l'article 128.2 de la Constitució, i adoptar les mesures oportunes per a això.

A aquests efectes, són causes d'intervenció d'una empresa les següents:

- La suspensió de pagaments o fallida de l'empresa.
- La gestió irregular de l'activitat quan li sigui imputable i pugui donar lloc a la paralització.
- La falta greu i reiterada de manteniment adequat de les instal·lacions que posi en perill la seva seguretat.

2. En els casos anteriors, si les empreses que exerceixen activitats i funcions o aquelles a les quals es refereix aquesta Llei, ho fan exclusivament mitjançant instal·lacions l'autorització de les quals sigui competència d'una comunitat autònoma, la intervenció ha de ser acordada per aquesta.

Disposició addicional onzena. *Comissió Nacional d'Energia.*

Primer. *Naturalesa jurídica i composició.*

1. Se suprimeix la Comissió Nacional del Sistema Elèctric com a ens regulador del sistema elèctric, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Es crea la Comissió Nacional d'Energia com a ens regulador del funcionament dels sistemes energètics, que té per objecte vetllar per la competència efectiva en aquests i per l'objectivitat i transparència del seu funcionament, en benefici de tots els subjectes que operen en aquests sistemes i dels consumidors.

Als efectes del que preveu l'apartat anterior, s'entén per sistemes energètics, el mercat elèctric, així com els mercats d'hidrocarburs tant líquids com gasosos.

La Comissió es configura com un organisme públic amb personalitat jurídica i patrimoni propi, i plena capacitat d'obrar. La Comissió ha de subjectar la seva activitat al que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, quan exerceixi potestats administratives, a la legislació de contractes de les administracions públiques pel que fa a la contractació de béns i serveis, i pel que fa a la resta de la seva activitat se sotmet al dret privat.

El personal que presta serveis a la Comissió Nacional d'Energia hi està vinculat per una relació subjecta a les normes del dret laboral. La selecció de personal, a excepció del de caràcter directiu, es fa mitjançant convocatòria pública i d'acord amb procediments basats en els principis d'igualtat, mèrit i capacitat. Aquest personal està subjecte al règim d'incompatibilitats establert amb caràcter general per al personal al servei de les administracions públiques.

La Comissió Nacional d'Energia ha d'elaborar anualment un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que assenyali el Ministeri d'Economia i Hisenda i l'hi ha de remetre perquè l'elevi a l'acord del Govern i posteriorment el trameti a les Corts Generals integrat en els pressupostos generals del Estat.

El control econòmic i financer de la Comissió Nacional d'Energia l'ha de dur a terme l'Intervenció General de l'Administració de l'Estat, sens perjudici de les funcions que corresponguin al Tribunal de Comptes.

La Comissió Nacional d'Energia està adscrita al Ministeri d'Indústria i Energia, el qual exerceix el control d'eficàcia sobre la seva activitat i es regeix pel que disposen aquesta Llei i les normes de desplegament que es dictin, per les disposicions de la Llei general pressupostària que li siguin aplicables i per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

3. La Comissió està regida pel Consell d'Administració, compost pel president, que exerceix la represen-

tació legal de la Comissió, per vuit vocals i un secretari que actua amb veu però sense vot.

El ministre d'Indústria i Energia, el secretari d'Estat d'Energia i Recursos Minerals, o l'alt càrrec del Ministeri en qui deleguin, poden assistir a les reunions del Consell d'Administració, amb veu però sense vot, quan ho considerin necessari en vista dels assumptes inclosos en l'ordre del dia corresponent.

4. El president i els vocals són nomenats entre persones de competència tècnica i professional reconeguda, mitjançant reial decret, a proposta del ministre d'Indústria i Energia, amb la compareixença prèvia d'aquest ministre i debat a la comissió competent del Congrés dels Diputats, per constatar el compliment dels candidats de les condicions indicades en aquest apartat.

El president i els vocals de la Comissió Nacional d'Energia són nomenats per un període de sis anys, i els nomenaments poden ser renovats per un període de la mateixa durada.

No obstant això, la Comissió Nacional d'Energia renova parcialment els seus membres cada tres anys. La renovació afecta alternativament cinc o quatre dels seus membres segons correspongui.

Si durant el període de durada del mandat es produeix el cessament d'un dels seus membres, el successor cessa al terme del mandat del seu antecessor. Quan aquest últim cessament es produeixi abans que hagi transcorregut un any des del nomenament, no és aplicable el límit previst en el segon paràgraf d'aquest apartat, i el mandat pot ser renovat en dues ocasions.

5. El president i els vocals cessen per les causes següents:

- a) Expiració del terme del mandat; en aquest cas continuen exercint en funcions fins al nomenament dels nous membres que procedeixin a la substitució.
- b) Renúncia acceptada pel Govern.
- c) Incapacitat permanent per a l'exercici de les seves funcions, incompatibilitat produïda posteriorment al nomenament com a membre de la Comissió o condemna per delictes dolosos amb la instrucció prèvia d'expedient pel Ministeri d'Indústria i Energia, incompliment greu de les seves obligacions i cessament pel Govern, a proposta motivada del ministre d'Indústria i Energia.

6. El president i els vocals de la Comissió Nacional d'Energia estan subjectes al règim d'incompatibilitats establert per als alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat. En cessar en el càrrec i durant els dos anys posteriors, no poden exercir cap activitat professional relacionada amb els sectors energètics. S'ha de determinar per reglament la compensació econòmica que correspongui percebre en virtut d'aquesta limitació.

7. Els recursos de la Comissió Nacional d'Energia estan integrats per:

- a) Els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni i els productes i rendes que se'n derivin.
- b) Els ingressos generats d'acord amb el que preveu la normativa sectorial aplicable.
- c) Si s'escau, les transferències efectuades amb càrrec als pressupostos generals del Estat.

Segon. Òrgans d'assessorament de la Comissió.

1. Com a òrgans d'assessorament de la Comissió es constitueixen dos consells consultius presidits pel president de la Comissió Nacional d'Energia, amb un nombre màxim de 36 membres, el Consell Consultiu d'Electricitat, i l'altre de 34 membres, el Consell Consultiu d'Hidrocarburs.

El Consell Consultiu d'Electricitat està integrat per representants de l'Administració General de l'Estat, el Consell de Seguretat Nuclear, les comunitats autònomes,

les companyies del sector elèctric, els operadors del mercat i del sistema, els consumidors i usuaris i altres agents socials i de defensa de la preservació del medi ambient.

El Consell Consultiu d'Hidrocarburs està integrat per representants de l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes, les companyies del sector petrolífer i gasista, els distribuïdors i els titulars d'instal·lacions de venda al públic, la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers, els consumidors i els usuaris i altres agents socials i de defensa de la preservació del medi ambient.

2. Els consells consultius poden informar respecte a les actuacions que dugui a terme la Comissió Nacional d'Energia en l'exercici de les seves funcions. Aquest informe, al seu torn, és preceptiu sobre les actuacions a desenvolupar en execució de les funcions segona, tercera, quarta i sisena.

3. Al si de cada un dels consells consultius es crea la Comissió Permanent, que té per objecte facilitar les tasques dels consells consultius.

La Comissió Permanent del Consell Consultiu d'Electricitat està composta per 12 membres, d'acord amb la participació següent: sis representants de les comunitats autònomes, un representant de les empreses productores, un representant de les empreses distribuïdores, un representant de l'operador del mercat, un representant de l'operador del sistema, un representant de l'Administració General de l'Estat i un representant dels consumidors qualificats.

Els representants de les comunitats autònomes són designats de la manera següent: dos, de les comunitats autònomes amb un nivell de producció elèctrica més alt; dos, de les comunitats autònomes amb un nivell de consum elèctric per habitant més elevat, i els dos restants designats, per a períodes de dos anys, d'entre les comunitats autònomes que no estiguin representades partint dels criteris anteriors, segons l'ordre que es derivi del seu nivell de producció més elevat i del consum elèctric.

La Comissió Permanent del Consell Consultiu d'Hidrocarburs està composta per 13 membres, d'acord amb la participació següent: un representant de l'Administració General de l'Estat, sis representants de les comunitats autònomes, un representant dels operadors a l'engròs de productes petrolífers, un representant dels distribuïdors a la menuda de productes petrolífers, un representant dels transportistes de gas, un representant dels distribuïdors de gas, un representant dels comercialitzadors de gas i un representant dels consumidors qualificats.

Els representants de les comunitats autònomes a la Comissió Permanent del Consell Consultiu d'Hidrocarburs són designats de la manera següent: dos, de les comunitats autònomes amb un nivell de consum de gas natural més important, dos, de les comunitats autònomes amb un nivell de consum de productes petrolífers més elevat i els dos restants són designats, per a períodes de dos anys, d'entre les comunitats autònomes que no estiguin representades sobre la base dels criteris anteriors, segons l'ordre invers que es derivi d'aplicar els criteris anteriors.

Tercer. Funcions de la Comissió Nacional d'Energia.

1. La Comissió Nacional d'Energia té les funcions següents:

Primera: actuar com a òrgan consultiu de l'Administració en matèria energètica.

Segona: participar, mitjançant proposta o informe, en el procés d'elaboració de disposicions generals que afec-

tin els mercats energètics i, en particular, en el desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Tercera: participar, mitjançant proposta o informe, en el procés de planificació energètica.

Quarta: participar, mitjançant proposta o informe, en el procés d'elaboració dels projectes sobre determinació de tarifes, peatges i retribució de les activitats energètiques.

Cinquena: informar en els expedients d'autorització de noves instal·lacions energètiques quan siguin competència de l'Administració General de l'Estat.

Sisena: emetre els informes que li siguin sol·licitats per les comunitats autònomes quan ho considerin oportú en l'exercici de les seves competències en matèria energètica.

Setena: dictar les circulars de desenvolupament i execució de les normes contingudes en els reials decrets i les ordres del Ministeri d'Indústria i Energia que es dictin en desplegament de la normativa energètica, sempre que aquestes disposicions l'habilitin de manera expressa per fer-ho.

Aquestes disposicions reben la denominació de circulars i han de ser publicades al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Vuitena: inspeccionar, a petició de l'Administració General de l'Estat o de les comunitats autònomes competents, les condicions tècniques de les instal·lacions, el compliment dels requisits establerts en les autoritzacions, les condicions econòmiques i les actuacions dels subjectes quan puguin afectar l'aplicació de les tarifes i els criteris de remuneració de les activitats energètiques, així com l'efectiva separació d'aquestes activitats quan sigui exigida.

Novena: actuar com a òrgan arbitral en els conflictes que es suscitin entre els subjectes que exerceixen activitats en el sector elèctric o d'hidrocarburs.

L'exercici d'aquesta funció arbitral és gratuït i no té caràcter públic.

Aquesta funció d'arbitratge, que té caràcter voluntari per a les parts, s'exerceix d'acord amb la Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'arbitratge, i amb la norma reglamentària aprovada pel Govern que es dicti sobre el procediment arbitral corresponent.

Desena: determinar els subjectes a l'actuació dels quals siguin imputables deficiències en el subministrament als usuaris, i proposar les mesures que s'hagin d'adoptar.

Onzena: acordar la iniciació dels expedients sancionadors i dur a terme la instrucció d'aquests expedients quan siguin de la competència de l'Administració General de l'Estat, i també informar, quan sigui requerida per fer-ho, sobre aquells expedients sancionadors iniciats per les administracions públiques, sens perjudici de les competències que atribueix a la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers l'article 52.4 d'aquesta Llei.

Dotzena: vetllar perquè els subjectes que actuen en els mercats energètics exerceixin la seva activitat respectant els principis de la lliure competència. A aquests efectes, quan la Comissió detecti l'existència d'indicis de pràctiques restrictives de la competència prohibides per la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, ho ha de posar en coneixement del Servei de Defensa de la Competència, i aportar tots els elements de fet al seu abast i, si s'escau, un dictamen no vinculant de la qualificació que li mereixen aquests fets.

Tretzena: resoldre els conflictes que li siguin plantejats respecte als contractes relatius a l'accés de tercers a les xarxes de transport i, si s'escau, distribució, en els termes que s'estableixin per reglament.

Catorzena: autoritzar les participacions efectuades per societats amb activitats que tenen la consideració de regulades en qualsevol entitat que dugui a terme

activitats de naturalesa mercantil. Només es poden denegar les autoritzacions com a conseqüència de l'existència de riscos significatius o d'efectes negatius, directes o indirectes, sobre les activitats que regula aquesta Llei. Per aquests motius es poden dictar autoritzacions on constin les condicions en què es poden dur a terme aquestes operacions.

Quinzena: informar preceptivament sobre les operacions de concentració d'empreses o de presa de control d'una o diverses empreses energètiques per una altra que dugui a terme activitats en el mateix sector quan hagin de ser sotmeses al Govern per a la seva decisió, d'acord amb la legislació vigent en matèria de competència.

Setzena: acordar-ne l'organització i el funcionament intern, seleccionar i contractar el seu personal complint els requisits que estableix la normativa vigent al respecte en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

Dissetena: elaborar anualment una memòria d'activitats que s'ha d'eleva al Govern perquè la trameti a les Corts Generals.

Divuitena: exercir les altres funcions que li atribueixen les lleis o que per reglament li encomani el Govern a proposta del ministre d'Indústria i Energia.

Els informes de la Comissió Nacional d'Energia previstos en les funcions segona, tercera, quarta i cinquena d'aquest apartat tenen caràcter preceptiu.

Per raons d'excepcionalitat provada, es pot aplicar el procediment de tramitació d'urgència, pel qual es redueixen els terminis a la meitat.

2. Pel que fa al sector elèctric, corresponen a la Comissió, a més de les funcions a què es refereix l'apartat anterior, les següents:

Primera: fer la liquidació dels costos de transport i distribució d'energia elèctrica, dels costos permanents del sistema i dels altres costos que s'estableixin per al conjunt del sistema quan la seva liquidació li sigui encomanada expressament.

Així mateix, ha d'informar semestralment el Ministeri d'Indústria i Energia sobre la liquidació de l'energia que dugui a terme l'operador del mercat en col·laboració amb l'operador del sistema.

Segona: resoldre els conflictes que li siguin plantejats en relació amb la gestió econòmica i tècnica del sistema i el transport.

3. Pel que fa al sector gasista, correspon a la Comissió, a més de les funcions a què es refereix l'apartat 1 anterior, la resolució dels conflictes que li siguin plantejats en relació amb la gestió del sistema.

4. La Comissió Nacional d'Energia pot demanar als subjectes que actuen en els mercats energètics tota la informació que requereixi en l'exercici de les seves funcions. Per a això, la Comissió ha de dictar circulars, que han de ser publicades al «Butlletí Oficial de l'Estat», en les quals s'ha d'exposar de manera detallada i concreta el contingut de la informació que se sol·licita, especificant de manera justificada la funció per al desenvolupament de la qual es necessita aquesta informació i l'ús que se'n vol fer.

La Comissió Nacional d'Energia pot fer les inspeccions que consideri necessàries a fi de confirmar la veracitat de la informació que en compliment de les seves circulars li sigui aportada.

Les dades i les informacions obtingudes per la Comissió Nacional d'Energia en el compliment de les seves funcions, que tinguin caràcter confidencial perquè es tracti de matèries protegides pel secret comercial, industrial o estadístic, només poden ser cedides al Ministeri d'Indústria i Energia i a les comunitats autònomes en

l'àmbit de les seves competències. El personal de la Comissió Nacional d'Energia que tingui coneixement d'aquestes dades està obligat a guardar sigil respecte d'aquestes dades.

Les entitats que han de subministrar aquestes dades i informacions poden indicar quina part consideren que té transcendència comercial o industrial, la difusió de la qual podria perjudicar-los, i per a la qual reivindiquen la confidencialitat davant qualsevol persona o entitat que no siguin la mateixa Comissió Nacional d'Energia, el Ministeri d'Indústria i Energia o les comunitats autònomes, amb l'oportuna justificació prèvia.

La Comissió Nacional d'Energia ha de decidir, de manera motivada, quina informació, segons la legislació vigent, no és secret comercial o industrial i quina està emparada per la confidencialitat.

Així mateix, la Comissió Nacional d'Energia té accés als registres que regula la legislació estatal en matèria energètica.

5. Contra les resolucions adoptades per la Comissió Nacional d'Energia en l'exercici de les funcions a què es refereixen els números 1 i 2 d'aquest apartat, i contra els seus actes de tràmit en les mateixes matèries que determinin la impossibilitat de continuar el procediment o produeixin indefensió, es pot interposar recurs ordinari davant el ministre d'Indústria i Energia.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior les resolucions que es dictin en l'exercici de la funció segona del número 2 d'aquest apartat i de les circulars que es refereixin a matèria d'informació, que posen fi a la via administrativa.

Disposició addicional dotzena. *Finançament de la Comissió Nacional d'Energia.*

1. La Comissió Nacional d'Energia ha d'assumir les obligacions i la gestió dels expedients que estiguin pendents en la Comissió Nacional del Sistema Elèctric a què es refereix la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, així com la retribució que correspon, d'acord amb la Llei esmentada, a aquesta Comissió.

2. Als efectes del que preveu aquesta Llei, el finançament de la Comissió Nacional d'Energia integra els següents conceptes:

a) La quantitat unitària que a aquests efectes es determini per als productes venuts en el mercat nacional pels operadors a què es refereix l'article 42 d'aquesta Llei.

b) El recàrrec que a aquests efectes s'estableixi sobre els peatges o les tarifes corresponents, que en el cas del sector elèctric tenen la consideració de cost permanent del sistema.

Disposició addicional tretzena. *Modificació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril.*

Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 1 de la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Consell de Seguretat Nuclear, l'ens públic RTVE, les universitats no transferides, l'Agència de Protecció de Dades, el Consorci de la Zona Especial Canària, la Comissió Nacional d'Energia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions es regeixen per la seva legislació específica i suplementàriament per aquesta Llei».

Disposició addicional catorzena. *Règims fiscals forals.*

Les regulacions que conté aquesta Llei s'entenen, sens perjudici dels règims tributaris forals vigents en els territoris històrics del País Basc i la Comunitat Foral de Navarra.

Disposició addicional quinzena. *Societats cooperatives.*

Les societats cooperatives només podran exercir les activitats de distribució a la menuda de productes petrolífers a què es refereix l'article 43 d'aquesta Llei amb tercers no socis, mitjançant la constitució d'una entitat amb personalitat jurídica pròpia a la qual sigui aplicable el règim fiscal general.

Disposició addicional setzena. *Biocombustibles.*

1. Es consideren biocombustibles els productes que s'esmenten a continuació i que es destinin a ser usats com a carburant, directament o barrejats amb carburants convencionals:

- a) L'alcohol etílic produït a partir de productes agrícoles o d'origen vegetal (bioetanol) tant si s'utilitza com a tal o amb modificació química prèvia.
- b) L'alcohol metílic (metanol), obtingut a partir de productes d'origen agrícola o vegetal, tant si s'utilitza com a tal o amb modificació química prèvia.
- c) Els olis vegetals.
- d) L'oli vegetal, modificat químicament.

2. Als efectes d'aquesta Llei, la distribució i la venda d'aquests productes es regeix pel que disposa el títol III.

Disposició addicional dissetena. *Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

1. Es modifica l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que queda redactat en els termes següents:

«1. Les activitats per al subministrament d'energia elèctrica que es duguin a terme en els territoris insulars o extrapeninsulars han de ser objecte d'una reglamentació singular que atengui les especificitats derivades de la seva ubicació territorial, amb l'acord previ amb les comunitats o ciutats autònomes afectades.»

2. S'inclou una «disposició addicional quinzena. Sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars», a la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que queda redactada en els següents termes:

«1. La planificació elèctrica, que té caràcter indicatiu excepte pel que fa a instal·lacions de transport, quan afecti territoris insulars o extrapeninsulars, s'ha de fer d'acord amb les comunitats o ciutats autònomes afectades.

2. En cas que en els territoris insulars o extrapeninsulars es produeixin situacions de risc cert per a la prestació del subministrament d'energia elèctrica o situacions de les quals es pugui derivar amenaça per a la integritat física o la seguretat de les persones, d'aparells o instal·lacions o per a la integritat de la xarxa de transport o distribució d'energia elèctrica, l'adopció de les mesures que preveu l'article 10 d'aquesta Llei correspon a les comunitats o ciutats autònomes afectades, sempre que aquesta mesura només afecti el seu àmbit terri-

torial respectiu. Aquestes mesures no han de tenir repercussions econòmiques en el sistema elèctric, llevat que hi hagi un acord previ del Ministeri d'Indústria i Energia.

3. La determinació del gestor o els gestors de la xarxa de les zones elèctriques ubicades en territoris insulars i extrapeninsulars correspon a l'administració autonòmica respectiva.»

3. S'inclou un tercer paràgraf en la disposició transitòria quinzena. Sistemes insulars i extrapeninsulars, de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que queda redactat en els següents termes:

«El període de transició a la competència a què es refereix el paràgraf primer no pot impedir que l'administració competent atorgui les autoritzacions d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica que preveu l'article 21 d'aquesta Llei».

Disposició addicional divuitena. *Consell de Seguretat Nuclear.*

Es modifica l'article 6 de la Llei de creació del Consell de Seguretat Nuclear, en els termes següents:

«Els càrrecs de president, consellers i secretari general del Consell de Seguretat Nuclear són incompatibles amb qualsevol altre càrrec o funció, retribuïda o no; només poden percebre, per tota la durada del seu mandat o càrrec, la retribució que es fixi en consideració a la importància de la seva funció. En cessar en el càrrec, i durant els dos anys posteriors, no poden exercir cap activitat professional relacionada amb la seguretat nuclear i la protecció radiològica. S'ha de determinar per reglament la compensació econòmica que els correspongui percebre en virtut d'aquesta limitació.»

Disposició addicional dinovena. *Servituds de pas.*

La servitud de pas constituïda a favor de la xarxa bàsica de transport, xarxes de transport i xarxes de distribució de gas inclou les línies i els equips de telecomunicació que hi puguin transcórrer, tant si són per al servei propi de l'explotació gasista, com per al servei de telecomunicacions públiques i sens perjudici de l'apreujament que, si s'escau, pugui correspondre, si s'agreuja aquesta servitud.

Les autoritzacions existents a què es refereix l'article 103.2 d'aquesta Llei també inclouen les línies i els equips de telecomunicació que hi puguin transcórrer, amb el mateix abast objectiu i la mateixa autonomia que resultin del paràgraf anterior.

Disposició transitòria primera. *Aplicació de la Llei 21/1974, de 27 de juny.*

Els permisos d'investigació i concessions d'explotació atorgats a l'empara de la Llei 21/1974, de 27 de juny, sobre règim jurídic de la investigació i explotació d'hidrocarburs, o anteriors, es regeixen per la Llei esmentada, llevat de manifestació expressa dels titulars, del seu desig d'acollir-se a la regulació que estableix aquesta Llei per a aquests permisos i aquestes concessions.

Disposició transitòria segona. *Disposicions reglamentàries aplicables.*

No obstant el que disposa la disposició derogatòria única, mentre no es dictin les disposicions de despla-

gament d'aquesta Llei, continuen en vigor, en el que no s'hi oposin, les disposicions reglamentàries aplicables en matèries que en constitueixen l'objecte.

Disposició transitòria tercera. *Instruccions tècniques.*

El Govern, en el termini màxim d'un any, mitjançant reial decret, ha d'aprovar les instruccions tècniques complementàries a què es refereix el paràgraf segon de l'article 43.2 d'aquesta Llei, i mentrestant són aplicables a qualsevol persona física o jurídica que exerceixi les activitats que preveu aquest precepte les instruccions tècniques complementàries actualment vigents, segons el tipus d'activitat de què es tracti.

A aquests efectes, les futures instruccions tècniques complementàries han d'estar referides respectivament a dos supòsits diferenciats, d'una banda les instal·lacions sense subministrament a vehicles i de l'altra, les instal·lacions en què s'efectuïn subministraments a vehicles, sens perjudici que en cada un d'aquests casos es tractin de manera diferenciada, d'acord amb criteris objectius, els diferents tipus d'instal·lació d'acord amb els diversos elements tècnics concurrents en cada cas. No obstant això, durant aquest període transitori, la Instrucció tècnica complementària MI-IP 03, «Instal·lacions petrolíferes per a ús propi», aprovada pel Reial decret 1427/1997, de 15 de setembre, és aplicable a les entitats de base associativa de transports, i es consideren incloses a l'apartat 2.1.K) d'aquesta Instrucció tècnica complementària, sempre que els subministraments que duguin a terme corresponguin a un únic tipus de carburant o combustible, que s'efectuïn exclusivament en vehicles dels seus associats afectes a la seva activitat de transport públic i que en les seves instal·lacions no es pugui subministrar combustible a més de dos vehicles simultàniament.

Disposició transitòria quarta. *Preus de gasos liquats del petroli envasat.*

El Govern, per mitjà d'una fórmula que s'ha de determinar per reglament, pot establir els preus màxims de venda al públic de gasos liquats del petroli envasat, mentre les condicions de concurrència i competència en aquest mercat no es considerin suficients. El preu màxim ha d'incorporar el cost de la distribució a domicili.

Disposició transitòria cinquena. *Consumidors qualificats.*

1. Als efectes del que preveu l'article 60, es consideren consumidors qualificats els consumidors en les instal·lacions dels quals, ubicades en un mateix emplaçament, el consum s'adeqüi en cada moment al calendari següent:

Aquells amb un consum igual o superior a 20 milions de Nm³ a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Aquells amb un consum igual o superior a 15 milions de Nm³ l'1 de gener de l'any 2000.

Aquells amb un consum igual o superior a 5 milions de Nm³, l'1 de gener de l'any 2003.

Aquells amb un consum igual o superior a 3 milions de Nm³ l'1 de gener de l'any 2008.

2. A partir de l'1 de gener de l'any 2013, tots els consumidors, amb independència del seu nivell de consum, tenen la consideració de qualificats.

3. Durant el període de tres anys següents al moment en què un consumidor hagi accedit a la condició de qualificat, aquest consumidor pot optar per continuar adquirint el gas al distribuïdor a tarifa o adquirir-lo d'un comercialitzador en les condicions pactades lliurement.

Disposició transitòria sisena. *Terme de connexió i seguretat.*

Durant deu anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les tarifes, els peatges i els cànonns que s'hi regulen han d'incloure un terme de connexió i seguretat del sistema que ha de ser satisfet per tots els consumidors de gas natural i que té per objecte assegurar una rendibilitat raonable a les inversions en instal·lacions de la xarxa bàsica i de transport secundari destinades a dotar el sistema de gas natural de la seguretat adequada, que hagin estat objecte de concessió abans de l'entrada en vigor d'aquesta norma.

Disposició transitòria setena. *Separació d'activitats.*

1. Les societats que en entrar en vigor aquesta Llei exerceixin activitats que, d'acord amb el que disposa l'article 63, hagin d'estar separades comptablement, han de procedir a fer efectiva aquesta separació comptable en el termini d'un any des de l'entrada en vigor.

2. Les societats que en entrar en vigor aquesta Llei exerceixin activitats incompatibles dins el sector gasista, han de procedir a la separació jurídica d'aquestes activitats, d'acord amb el que preveu l'article 63, en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. Les societats que iniciïn activitats de comercialització de gasos combustibles, ho han de fer mitjançant societats que tinguin com a únic objecte social en el sector gasista l'activitat esmentada.

4. A les aportacions d'actius afectes a activitats gasistes que s'efectuïn en compliment de l'exigència de separació d'activitats que preveu l'article 63 d'aquesta Llei els és aplicable el règim que estableix per a les aportacions de branques d'activitat el capítol VIII del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Els aranzels de notaris, registradors mercantils i de la propietat corresponents als actes necessaris d'adaptació a aquesta exigència de separació d'activitats queden reduïts al 10 per 100.

Disposició transitòria vuitena. *Expedients d'autoritzacions i concessions en tramitació.*

Els expedients d'autoritzacions i concessions referents a activitats objecte de regulació en el títol IV i que es trobin en tràmit a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de resoldre de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

Disposició transitòria novena. *Tarifes, peatges i cànonns.*

Per avaluar correctament l'aplicació del nou sistema de peatges, tarifes i cànonns, i evitar possibles distorsions en la regulació del dret d'accés a les instal·lacions de tercers, el que disposa l'article 92.2 d'aquesta Llei s'ha d'aplicar en un termini superior a dos anys a comptar de l'exercici efectiu del dret d'accés.

Disposició transitòria desena. *Comissió Nacional del Sistema Elèctric.*

1. No obstant el que disposa l'apartat primer, 1, de la disposició addicional onzena d'aquesta Llei, la

Comissió Nacional del Sistema Elèctric ha de continuar en l'exercici de les seves funcions fins que finalitzi el període de cinc anys per al qual van ser designats els membres que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, compoiguin el seu Consell d'Administració.

Durant aquest període de temps, es pot exercir simultàniament el càrrec de membre de la Comissió Nacional del Sistema Elèctric i de membre de la Comissió Nacional d'Energia, sempre que hagin estat elegits pel procediment que preveu la disposició addicional onzena, apartat primer, número 4, d'aquesta Llei. En aquest cas, es percep només remuneració per un dels càrrecs.

2. S'ha d'establir per reglament el traspàs dels mitjans materials i personals de la Comissió Nacional del Sistema Elèctric a la Comissió Nacional d'Energia i garantir, en tot cas, la màxima economia de recursos.

Disposició transitòria onzena. *Membres de la Comissió Nacional d'Energia.*

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de procedir a la designació del president i els vocals membres de la Comissió Nacional d'Energia.

Disposició transitòria dotzena. *Contractes de subministrament en exclusiva.*

Els propietaris de les instal·lacions per al subministrament de vehicles que, a l'entrada en vigor d'aquesta disposició transitòria, tinguin concertat en règim de comissió un acord de subministrament en exclusiva de carburants i combustibles amb un distribuïdor a l'engròs, tenen dret, des d'aquesta entrada en vigor, a l'adaptació de les clàusules del contracte al règim de venda en ferm, respectant-ne el contingut econòmic, a l'efecte del qual han de plantejar la negociació corresponent, que no pot donar lloc, en cap cas, per aquesta causa, a la rescissió o resolució d'aquests contractes, ni a la interrupció del compliment de l'obligació de subministrament en exclusiva ni de cap altra.

Disposició transitòria tretzena. *Autoritzacions anteriors.*

Les autoritzacions concedides abans de l'entrada en vigor d'aquesta disposició en virtut del que estableixen els articles 7 i 8 de la Llei 34/1992, de 22 de desembre, d'ordenació del sector petroler, s'han de mantenir vigents i tenen plens efectes sense necessitat de ratificació.

Disposició transitòria catorzena.

La transformació a què es refereix l'article 77.3 d'aquesta Llei, l'ha d'autoritzar l'Administració competent en cada moment amb independència que l'autorització original sigui d'una Administració diferent a aquella.

Disposició transitòria quinzena. *Distribució de gas natural.*

Sobre la zona de distribució de gas natural d'una concessió que, d'acord amb la disposició addicional sisena d'aquesta Llei, hagi esdevingut autorització, no es poden concedir noves autoritzacions per a la construcció d'instal·lacions de distribució durant un període equivalent al temps de vigència de la concessió original amb un màxim de quinze anys des de l'entrada en vigor de la Llei. En aquest període, les empreses autoritzades han

de complir les obligacions de servei públic de desenvolupament i extensió de les xarxes, imposades en virtut de la concessió, excepte en cas de saturació de la capacitat de les seves instal·lacions. Tot això sens perjudici del que preveu l'article 78 d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Sens perjudici del que disposa la disposició transitòria segona, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades:

- a) La Llei 21/1974, de 27 de juny, sobre investigació i explotació dels hidrocarburs.
- b) La Llei 10/1987, de 15 de juny, de disposicions bàsiques per a un desenvolupament coordinat d'actuacions en matèria de combustibles gasosos.
- c) La Llei 34/1992, de 22 de desembre, d'ordenació del sector petroler.
- d) Els articles del 25 al 29, ambdós inclosos, del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny.
- e) L'article 86.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, i disposicions concordants, pel que fa al subministrament de gas.
- f) Els articles 6, 7 i 8 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.
- g) Qualsevol altra norma legal o reglamentària en el que s'oposi al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Caràcter de la Llei.*

1. Aquesta Llei té caràcter bàsic, d'acord amb el que estableix l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució.

2. S'exclouen d'aquest caràcter bàsic les referències als procediments administratius, que han de ser regulats per l'Administració competent, i s'han d'ajustar en tot cas al que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. Les disposicions d'aquesta Llei relatives al règim de comerç exterior de cru de petroli i de productes petrolífers i a l'expropiació forçosa i servituds es dicten en l'exercici de les competències que atribueix a l'Estat l'article 149.1.8a, 10a i 18a de la Constitució.

Els preceptes del títol II relatiu a exploració, investigació i explotació d'hidrocarburs són aplicables de manera general, a l'empara del que preveu l'article 149.1.13a, 18a i 25a de la Constitució.

Disposició final segona. *Facultats de desplegament.*

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha d'aprovar mitjançant reial decret les normes de desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 d'octubre de 1998.

JUAN CARLOS R.

23510 REIAL DECRET LLEI 14/1998, de 9 d'octubre, d'adhesió d'Espanya a diversos acords del Fons Monetari Internacional. («BOE» 243, de 10-10-1998.)

En aquests últims mesos, el sistema financer i monetari internacional està afectat per freqüents pertorbacions, resultat fonamentalment de la inestabilitat financera d'alguns països que han tingut dificultats per afrontar els seus compromisos internacionals, que, segons l'opinió de les principals institucions econòmiques internacionals, s'està agreujant en les últimes setmanes i afecta cada vegada més la capacitat de creixement futur de l'economia mundial. Davant d'aquesta situació, alguns d'aquests països estan fent peticions als organismes financers internacionals, especialment al Fons Monetari Internacional, per obtenir facilitats financeres per poder renegociar la seva situació creditícia i obtenir recursos que financin els seus plans d'estabilització.

El nombre de països que en aquests moments demanen aquest tipus d'ajuts s'ha incrementat en augmentar simultàniament la inestabilitat financera en l'àmbit internacional. Els recursos per satisfer aquest tipus de demandes són cada vegada més escassos i cal que les nacions que disposen d'una posició financera més sòlida en l'àmbit internacional facin efectius els seus compromisos amb aquests organismes financers mundials.

En aquest sentit, les institucions financeres internacionals, especialment el Fons Monetari Internacional, estan compromeses en un esforç agosarat per aconseguir una atenció adequada d'aquestes demandes.

El fet que el Fons Monetari Internacional pugui disposar de recursos financers suficients amb la rapidesa necessària atesa la situació en què es troben els mercats financers en aquests moments, explica el recurs a aquest instrument normatiu, certament excepcional, i justifica àmpliament la urgència amb què ha de ser tramitat per tal de complir els objectius que descriu aquest Reial decret llei.

Aquesta norma possibilita, en primer lloc, que el Regne d'Espanya pagui l'import de l'augment de la seva quota al Fons Monetari Internacional que és de 3.048,9 milions de drets especials de gir, de conformitat amb el que estipula la Resolució 53-2 adoptada, amb efectes des del 30 de gener de 1998, per la Junta de Governadors d'aquest organisme.

També s'autoritza la participació del Regne d'Espanya en els nous acords per a l'obtenció de préstecs del Fons Monetari Internacional amb un compromís màxim de finançament de 672 milions de drets especials de gir, de manera que es dona compliment a la Decisió aprovada pel Directori Executiu del Fons Monetari Internacional en la sessió de 27 de gener de 1997.

En tercer lloc, s'autoritza la ratificació pel Regne d'Espanya de la quarta esmena al Conveni Constitutiu del Fons Monetari Internacional, cosa que implica l'acceptació d'una nova assignació de drets especials de gir, que per a Espanya representa un augment de 268,5 milions de drets especials de gir, de manera que passa dels 298,8 milions actuals als 567,3 milions de drets especials de gir.

Finalment, i per possibilitar una reacció immediata en cas que l'evolució de la situació econòmica internacional ho exigeixi, es faculta el Consell de Ministres per assumir compromisos addicionals davant el Fons Monetari Internacional fins a un import màxim equivalent a 3.000 milions de dòlars com a contribució d'Espanya als mecanismes d'ajut multilateral que el Fons Monetari Internacional pugui establir. La part espanyola seria proporcionada pel Banc d'Espanya, i figuraria al seu balanç com a actiu davant el Fons Monetari Internacional. Amb això es pretén dotar el Govern de la flexibilitat suficient